

W dniu Święta Sportu Radzieckiego Sportowcy Polski do sportowców ZSRR

W związku ze świętem kultury fizycznej w Związku Radzieckim w dniu 21 bm., sportowcy polscy wysłali do sportowców radzieckich następujące pozdrowienie:
Do wszystkich Sportowców Związku Radzieckiego!

W e wszystkich dziedzinach życia coraz mocniejsze więzy zacieśniają przyjaźń Narodu Polskiego z bratnim Związkiem Radzieckim. Rzecz jasna, że wśród coraz głębszych nici wiążących narody słowiańskie — kultura fizyczna, tak bardzo ważna w odrodzeniu narodów — odgrywa bardzo poważną rolę.

W dniu dorocznego wielkiego Święta Kultury Fizycznej Związku Radzieckiego, święta sprawności i przeglądu dotychczasowego dorobku w dniu najwspanialszej rewii sportu — myśl i serca sportowców polskich będą przy Was. Nie zapominamy o tym, że bohaterki żołnierzy radziecki, dzięki swej wysokiej sprawności fizycznej i swemu duchowi wyzwoili nas spod jarzma okupanta.

J esteście dla nas w niejednej dziedzinie sportu wzorem — do którego dążymy. Pragnęlibyśmy też w możliwie jak najkrótszym czasie spotkać się w walce sportowej z czołowymi waszymi zawodnikami. Nasze zbliżenie sportowe będzie jeszcze jednym mocnym i trwałym ogniwem w łańcuchu braterstwa krwi i przyjaźni łączącym nasze kraje.

P rzyjmijcie w dniu Waszego Święta najserdeczniejsze życzenia dalszego rozwoju i rozkwitu tężyzny fizycznej, która przyczyni się do obrony i utrwaienia pokoju na świecie.

Pozdrowienie powyższe zostało podpisane przez szereg czołowych zawodników i zawodniczek polskich

SPORT TYGODNIK

Nr. 48 (71)

Katowice, 23 lipca 1946 r.

Rok II.

26:20 rezultat tournée bokserów Warty (Poznań) po Węgrzech 3 mecze - 2 zwycięstwa - 1 remis 13 października w Poznaniu mecz Polska-Węgry

Katowice. W numerze dzisiejszym dajemy szczegółowe sprawozdanie z występów ósemki pięściarskiej Warty na Węgrzech w relacji naszego korespondenta budapesztańskiego Zb Antoniewicza.

Poznaniacy w pierwszym spotkaniu z repr. kolejarzy węgierskich w Budapeszcie uzyskali wynik nierozstrzygnięty 8:8. W repr. kolejarzy węgierskich walczono 3-ch mistrzów Węgier na r. 1946 i 2 wicemistrzów.

Drugi mecz z repr. miasta Barcsu za-

kończył się zwycięstwem Warty 10:6 (16. 7). Również następne spotkanie „zielonych” z repr. Pescu przyniosło zwycięstwo Polakom 8:6.

Mimo zakończenia w Polsce sezonu, mimo przerwy letniej i braku poważniejszych imprez bokserskich wyniki Warty dowodzą, że pięściarze poznańscy pracują pilnie nad sobą i przygotowują się starannie do nadchodzącego sezonu.

Warta wyjechała na Węgry z Polusem, Szymurą, Koziołkiem, Frankowskim, Jareckim i Sobczakiem na czele. Z „asów” nie zawiódł jedynie Szymura (mimo kontuzji nogi) i Polus.

Koziołek doznał kontuzji pęknięcia kości w pierwszym spotkaniu. Sobczak połował tradycyjnie już na zwycięstwo przez dyskwalifikację, co raz mu się udawało a drugi raz przyniosło zwycięstwo jego

przeciwnikowi przez t. k. o. Frankowski przegrał w Budapeszcie i Barcsu przez k. o. — w Pescu zastąpił go Dominak Jarecki walcząc dwukrotnie, dwukrotnie osiągnął remis

Z pozostałych zawodników Warty mało niespodziankę sprawił Adamski występujący raz w wadze półśredniej i średniej wygrywając dwa spotkania, a jedno remisując.

Nieźle wypadli również juniorzy Dominiak i Szymański w wadze muszej oraz Wojnowski w półciężkiej.

Rezultaty osiągnięte przez Polaków mogły wypaść jeszcze efektowniej gdyby nie stronnicze sędziowanie.

Stwierdzić trzeba, że ósemka Warty nie zawiódła naszych oczekiwań i godnie reprezentowała sport polski za granicą.

Mistrzostwa Polski na torze przyniosły wielką niespodziankę Kupczek mistrzem

na rok 1946 Bek wicemistrzem 23 zawodników z Warszawy, Łodzi, Śląska i Krakowa na starcie

Kraków (telefonem). Pierwsze po wojnie mistrzostwa torowe Polski, skości 20-te miały przebieg bardzo uroczysty. Po przemówieniu prezesa Polskiego Związku Kolarskiego Gołębiewskiego, ostatni mistrz Polski z roku 1939 — Kupczak (RKS Legia Kraków) w towarzystwie „olimpijczyków” inż. Fr. Szymczyka (zarazem sędziego głównego mistrzostw) i Jana Łazarskiego, wciągnął flagę na maszt przy dźwiękach hymnu narodowego, po czym odbyła się barwna defilada zawodników przed liczną zgromadzoną publicznością poprzedzona rundą honorową Kupczaka.

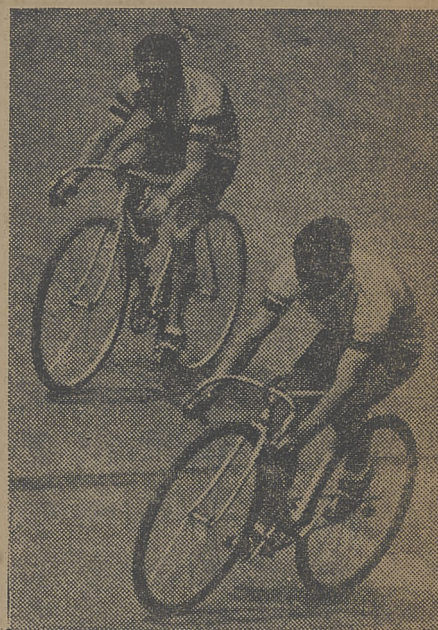
Z kolei rozpoczęły się pierwsze konkurencje mistrzostw (przedbiegi). Na starcie stanęło 23 zawodników z Warszawy (10), Łodzi (3), Śląska (4) i Krakowa (6). Droga do punktu kulminacyjnego mistrzostw była żmudna i uciążliwa. Obejmowała bowiem aż 32 konkurencje.

Mimo tak licznej stawki zawodników faworytami byli głównie i jedynie: łodzianin Bek i krakowianin, dwukrotnie przedwojenny mistrz Polski — Kupczak.

Nie liczone się z żadną niespodzianką, aby w finale znalazły się inne nazwiska, aniżeli Beka i Kupczaka. I tak się też stało.

Bek i Kupczak byli głównymi aktorami mistrzostw i na nich koncentrowała się cała uwaga wszystkich, zarówno pu-

bliczności, zawodników jak i sędziów. Bek czy Kupczak — oto pytanie, na które paść miała odpowiedź w ostatnim akcie mistrzostw.

Widowisko było długie, gdyż trwało aż 4 godziny i finały rozegrane zostały już przy zapadających ciemnościach. Na dwie godziny przed zawodami przeszła nad Krakowem gwałtowna burza z piorunami, a same mistrzostwa przeplatane były padającym deszczem, stąd słabe czasy mistrzostw. Wypadków na szczęście nie było, poza kilkoma niegroźnymi żelaznicami się z toru.

Poniżej podajemy szczegółowe wyniki techniczne mistrzostw, które ilustrują z całą plastycznością drogę do finału obydwu faworytów.

Taktyka obydwóch była różna. Bek zdążył do finału na „pół gazie” rezerwując siły do decydującej rozgrywki z Kupczakiem. Kupczak natomiast jechał „na czas”, tak że zachodziła obawa że tymi wariackimi finiszami „zarznie” się w decydującym biegu Kupczaka czasy były też lepsze aniżeli Beka. Najlepszy czas Kupczaka wyniósł 12,8 sek w półfinale, wdezas gdy Bek w półfinale osiągnął 13,4 sek, który był jego najlepszym czasem w tym dniu

(Dokończenie na stronie 2-giej)

Lista mistrzów Polski w kolarstwie torowym przedstawia się następująco:

- W 1921 i 22-gim inż. Szymczyk Fr. 1923 — Stankiewicz T 1924, 25, 26 — Łazarski J. 1927 — Schmidt 1928 — Turowski L. 1929, 30, 31 Szamota H. 1932 Majewski 1933, 34, 35, 36, 37 — Puszc 1938, 39 i 1946 Kupczak.

Przewidywania nasze okazały się trafne W POZNANIU ZWYCIEŻYLI FAWORYCI Pierwsze powojenne mistrzostwa pływackie Polski

Po trzech dniach prowadzi Cracovia 119 pkt. przed Pogonią (Katowice) 108 pkt.

Poznań. Na stadionie pływackim w Poznaniu odbyły się pierwsze mistrzostwa pływackie w odrodzonej Polsce. Na starcie stanęło więcej jak 200 zawodników i zawodniczek ze wszystkich stron Polski.

Z wybitniejszych zawodników zabrakło Marchlewskiego z Gdańska, Dzieńcia z Bielska oraz zawodników z KSZO którzy przed wojną byli zawsze groźnymi przeciwnikami

Zawody trwały cztery dni. Uroczyste otwarcie nastąpiło w niedzielę w obecności przedstawicieli władz Otwarcia dokonał prezes Polskiego Związku Pływackiego mec. Nowosielski, który wygłosił krótkie przemówienie, po czym zebrani minutowym milczeniem uczcili pamięć poległych, pomordowanych i zmarłych zawodników w czasie wojny sportowców pływackich.

Po trzecim dniu zawodów w klasie mistrzowskiej punktacja przedstawia się następująco: 1) Cracovia 119 pkt., 2) Pogoń Katowice 108 pkt., 3) Warta Poznań 79 pkt., 4) Siemianowiczanka 66 pkt., 5) HCP Poznań 48 pkt., 6) San 44 pkt., 7) Elektryczność Warszawa 33 pkt., 8) GKS Grudziądz 32 pkt., 9) Polonia Bytom 31 pkt.

W klasie pierwszej konkurencje obsadzone były przeważnie przez kluby poznańskie. 1) Warta 145 pkt., 2) San Poznań 87 pkt., 3) Elektryczność Warszawa 65 pkt., 4) KKS Krotoszyn 40 pkt., 5) Zjednoczenie Łódź 34 pkt., 6) Brda Bydgoszcz 26 pkt., 7) BBTS Bielsko 21

pkt., 8) Wisła 19 pkt., 9) HCP Poznań 19 pkt.

Pierwsze mistrzostwa Polski w pływaniu na ogół wypadły tak, jak przewidywaliśmy. Niespodzianek nie było. Z braku Marchlewskiego, w stylu dowolnym wszystkie tytuły mistrzowskie zdobył Ramola z Pogoni katowickiej.

W stylu klasycznym kolejność miejsc Iwanowski, Jarecki, Domagała — wypadła tak jak przewidywaliśmy. Wyniki uzyskano przeciętne.

W stylu grzbietowym również zgodnie z naszymi przewidywaniami Zymer był bezkonkurencyjnym a Bataczak i Kowalski upasowali się za nim.

U pań w stylu dowolnym zawsze jeszcze króluje przedwojenna Dawidowiczówna. W stylu dowolnym przedwojenna reprezentantka Szumiłowska zdobyła tylko jeden tytuł mistrzowski. Na 200 metrów została pokonana przez Wójcicką z Bytomia

Dokończenie na str. 5-cj

Z mistrzostw pływackich Dawidowiczówna nadal bezkonkurencyjna

AKTUALNOŚCI sportowe

PRZED MECZEM USA — SZWECJA W TENISIE

New Jork. Po sensacyjnym zwycięstwie Szwecji nad Jugosławią w rozgrywkach finałowych strefy europejskiej o puchar Davisa następnym spotkaniem będzie mecz między mistrzem strefy europejskiej i amerykańskiej.

W strefie amerykańskiej mistrzostwo zdobyły Stany Zjednoczone wygrywając z Meksykiem.

Mecz Szwecja — USA odbędzie się na słynnych kortach Gorest-Hill w Nowym Jorku w dniach 16 — 18 sierpnia. Zwycięzca spotka się z obrońcą pucharu — Australią.

Kapitan amerykańskiego związku tenisowego Walter Tate zakomunikował, że skład reprezentacji Stanów Zjedn. zestawi z pięciu zawodników: Parkera Cramera, Talberta, Schroedera i Mulleya. Tate jest zdania, że w reprezentacji powinien się również znaleźć Tom Brown który jak wiadomo, doszedł w Wimbledonie do półfinału.

ZAWODY LEKKOATLETYCZNE W BRATYSŁAWIE

Bratysława (tel. wł.) W niedzielę lekkoatleci amerykańscy startowali w Bratysławie. Uzyskano szereg doskonałych wyników. W biegu na 100 mtr. Murzyn amerykański Ewel uzyskał czas 10,4 sek. najlepszy tegoroczny wynik na świecie. Drugie miejsce zajął Czech Dawid w czasie 10,9 sek.

W biegu na 1500 zwyciężył Zatopek — Czechosłowacja czasem 3.57,6 min. przed Fultonem — USA 3.58,4 min.

3000 m. wygrał Rafferty — USA 9.03,0 min.

20 mtr. wygrał Murzyn Ewel 22,0.

Skok w dal Paracek — Czechosłowacja 7,15 mtr.

„PARTYZANI” W MOSKWIE

Moskwa. Wraz z delegacją jugosłowiańską na „Święto Kultury Fizycznej” przybyła do Moskwy drużyna belgradzkiego „Partyzanta”. Przybywających Jugosłowian powitali: wiceprezes Komitetu sportowego Paweł Rewenko, reprezentacja Międzyzwiązkowych Władz Sportowych i piłkarze C.D.K.A., którzy br wili w r. ub w Jugostawii.

Podczas swej pierwszej wizyty w ZSRR, piłkarze Jugostawii rozegrają kilka spotkań z różnymi zespołami radzieckimi.

Brak sprzętu sportowego odczuwa się dziś wszędzie. W jednym z pism codziennych Wiednia ukazało się następujące ogłoszenie: Wielki sportowy klub wiedeński zakupi lub zamieni na korzystnych warunkach nowe lub używane dresy sportowe, meszty, buty do piłki nożnej i ręcznej. Pilnie potrzebna tyczka do skoków. Oferty pod „Zaraz” ...

Jego Królewska Mość Siannouk Norodom, władca Kambodży, zdradził wo bec prezesa związku francuskiego Jules Rimeta, że sam jest zapalonym graczem i postada w swej ojczyźnie materiału piłkarski o wysokiej klasie. Chętnie przyjechałby do Paryża z swą reprezentacją. Należy przypuszczać, że spotkanie między państwowe z udziałem króla-piłkarza miaoby zapewnić powodzenie, w każdym razie finansowe.

Jak donosiliśmy doskonale nasz narciarz Jan Ku'a wraca do kraju

Pierwszy występ sportowców Polski na Węgrzech w Budapeszcie Warta remisowała z Repr. Kolej. Węgierskich 8:8

Dominiak przegrywa „zgodnie z programem“, Frankowski zostaje znokautowany, a Koziółek łamie rękę i Węgrzy prowadzą 6:0... wagi ciężkie ratują sytuację

Budapeszt. Jako pierwsza w ogóle drużyna polska po wojnie zjechała do Budapesztu ósemka „jedenaścika“ bokserów Warty poznańskiej, zaproszona przez Centralę Sportową Kolejarzy Węgierskich.

Spotkanie Warty z reprezentacją kolejarzy węgierskich odbyło się w ramach uroczystości zorganizowanych w ramach jubileuszu stulecia istnienia kolei węgierskiej. Poza meczem pięcioboju program uroczystości sportowych przewidywał również turniej piłkarski z udziałem dwóch drużyn wiedeńskich (Rapidu i Vienny), lecz z uwagi na trudności paszportowe wiedeńcykowi turniej piłkarski odwołano.

Dobrze się stało, iż przyjechali właśnie bokserzy, polscy. Ze startów w Polce węgierskich tenisistów i lekkoatletów przekonał się bowiem, że nasi zawodnicy w innych dziedzinach nie zdołali jeszcze nadrobić sześciolietniej przerwy w treningu. Pomimo istniejącego w węgierskiej piłce nożnej poważnego kryzysu, niezawodnie nasi piłkarze nie mogliby odnieść żadnego sukcesu w spotkaniu z Węgrami.

Szczególnie dobrze stało się iż zjechała właśnie „Warta“ poznańska, w której ósemce występują przede wszystkim starszy rutynowani zawodnicy doskonali tak tycy i błyskotliwi technicy.

Kluby sportowe kolejarzy należą dziś na Węgrzech do czołowych, z jednej bowiem strony w centrall zasiadają byli czynni sportowcy, znający się na rzeczy i wykazujący się dużą ruchliwością, z drugiej zaś strony kluby te dają swym członkom cały szereg takich korzyści jakimi nie dysponują inne kluby sportowe (bezpłatne podróże w specjalnych wagonach, co ma dziś niezwykle znaczenie i in.).

Trzeba jednak stwierdzić, że sport pięcioboju na Węgrzech — nie poczynił w okresie wojny żadnych postępów, a nawet uczynił duży krok wstecz.

Węgrzy zatracili przede wszystkim swą dawną technikę. Posiadają materiał niezły, ale bardzo surowy. Większość zawodników dąży do zwycięstwa jeszcze tempem i silnym ciosem.

Śmiało zaryzykować można twierdzenie, że mecz międzypaństwowy Warty — Polska przyniesie zwycięstwo Polsce.

Mecz Warty repr. kolejarzy węgierskich odbył się w wybudowanej w okresie wojny pięknej hall sportowej (spotkanie międzypaństwowe z Polską w 1938 roku, odbyło się jeszcze w Cyрку), która wypełniona była do ostatniego miejsca dość szwinistyczną obecnie publicznością.

Wśród kilkutyśiecznych tłumów było jednak równie kilkadziesiąt Polaków, przeważnie przebijających tu jeszcze uchodźców polskich, którzy dzielnie podtrzymywali na duchu walczących zawodników polskich. Zjawili się również, w gronie kilku urzędników, poseł R. P. prof. Szymański, który właśnie przed kilku dniami przyjechał zorganizować tę nową placówkę.

Walki poprzedyły zwykle w tych wypadkach przemówienia i odegranie hymnów. Drużyna „Warty“, występująca w jednolitych spodenkach i w koszulkach zaprezentowała się znacznie korzystniej od gospodarzy, startujących tylko w spodenkach i to w różnych kolorach.

Bardzo miłe wrażenie zrobiło również rzucenie przez zawodników poznańskich bukietów dla publiczności.

W ringu sędziował prezes węgierskiego WSS, p. Bela Misik, na punkty zaś p. Magyar i p. Suszczyński.

Waga musza nie stała na zbyt wysokim poziomie. Dominiak (W) był wyraźnie stremowany, tak że (ciężatwe objął od pierwszej chwili bardzo szybki Węgier i nie wypuścił jej ze swych rąk już do końca walki. Dominiak przeciwstawił tylko dobre uniki i niezłe kontry, które jednak nie wystarczyły do zwycięstwa.

FRANKOWSKI ZNOKAUTOWANY

W wadze koguciej walka miała bardzo szybki koniec. Frankowski (W) który zmierzył się z jednym z najlepszych kogutów Węgier — Dobo znokautowany został już w pierwszej rundzie. Bokser poznański wdał się niepotrzebnie w bójkę z silniejszym fizycznie Węgrem, w której zanikował potrzebna do nokautu porcja ciosów.

KOZIOŁEK ŁAMIE RĘKĘ — WĘGRZY PROWADZĄ 6:0

Trzecia walka w wadze lekkiej I-szej rundzie zapowiadała się niezwykle ciekawie. Mistrz Polski Koziołek spotkał się w niej z Csikim — mistrzem Węgier w wadze piórkowej — bokserem pięknie zbudowanym o silnej muskulaturze i fantastycznie ciężkim ciosem.

Niestety po pierwszej rundzie, w której Csik z furją atakował a Polak bardzo pięknie i spokojnie kontrował, wygrywając pierwszą rundę, druga runda już się nie odbyła.

Okazało się, że w pierwszym starciu bokser Warty doznał kontuzji pęknięcia kości ręki,

„MISTRZ EUROPY“ — POLUS ZDOBYWA PIERWSZY PUNKT DLA WARTY

W drugiej wadze lekkiej szumnie przez Węgrów reklamowany „mistrz Europy“ Polus zdobył dla Warty pierwszy punkt remisując z doskonałym technikiem — mistrzem Węgier — Vajdą. Co do wyniku można mieć zastrzeżenia. Mieli by zresztą Polacy jak i Węgrzy. Obiektywnie stwierdzić jednak trzeba, że walkę wygrał Polak. Po pierwszej rundzie remisowej, Polus uzyskał w następnych starciach minimalną przewagę, którą utrzymał do końca walki.

Ogłoszony wynik remisowy przyjęła publiczność gwiazdami.

I JESZCZE RAZ REMIS I GWIZDY NA WIDOWNI

Publiczność węgierska nie spodziewała się, że jej pupil — olimpijczyk węgierski — Papp będzie miał tak trudną przeprawę z Jareckim w wadze półśredniej.

Po pierwszej rundzie wygranej przez Węgry, Jarecki zmienił system walki w zwarcie na system walki na dystans i w rezultacie zmieniła się i sytuacja na ringu. Drugą rundę wysoko wygrał Pol-

lak. W trzecim starciu „warciarz“ zbyt pewny siebie wdał się znów w bijatykę. Przypadkowy cios, po którym Jarecki znalazł się na moment na deskach zdecydował, że sędziowie ogłosili znów remis. Ogłoszony wynik przyjęła znów publiczność gwiazdami niezadowolona.

ADAMSKI ZWYCIĘŻA SZABO

W wadze średniej Adamski (W) poprawił stan meczu na 4:8 zwyciężając zdecydowanie na punkty chaotycznie i nieczysto, walczącego Szabo,

A SOB CZAK KAPOCSL... PRZEZ DYSKWALIFIKACJE

Przedostatnia walka dnia zakończyła się niespodziewanie szybko. Po ataku — Węgry, Sobczak pada na deski wiążąc się z bólu. Sobczaka znoszą z ringu, a sędzia ogłasza dyskwalifikację Węgry za cios poniżej pasa.

SZYMURA ZWYCIĘŻA MIHALY W WADZE CIĘŻKIEJ

W ostatniej walce dnia decydującej o ogólnym wyniku meczu Szymura zdobył dwa dalsze punkty dla Warty, zwyciężając mistrza Węgier wagi ciężkiej — Mihaly.

Mistrz Polski w wadze półciężkiej walcząc spokojnie, gorząc techniką i celnością ciosu w sposób zdecydowany nad Węgrem. Zwycięstwo Polaka nie przedstawiało też żadnych wątpliwości.

W ten sposób pierwszy mecz Warty na terenie Węgier zakończył się wynikiem remisowym 8:8.

CO SŁYCHAĆ W ŁODZI

Nowopowstały klub bokserki Arko (Łódź) rozegrał swoje pierwsze spotkanie w Włókniarzem. Spotkanie wygrał Włóknierz 12:4.

Piłkarze Boruty Zgieřz po swoim ostatnim zwycięstwie nad Strażą z Główną 6:1 mają wielkie szanse na zakwalifikowanie się do klasy A.

Podczas swojego pobytu w Polsce drużyna Armii Renu zakontraktowana została do Łodzi. Niestety mecz nie mógł dojść do skutku w terminie proponowanym przez Łódź, ale drużyna angielska obiecała przyjechać jeszcze raz do Polski i rozegrać mecz z repr. Łodzi. Jak do tej pory wszystko kończyło się na obietnicach i mimo, że ŁOZPN interweniował już w ambasadzie brytyjskiej piłkarze Armii Renu nie dają znaku życia o sobie. Wobec tego ŁOZPN wystosował do Ambasady Brytyjskiej jeszcze jeden list z prośbą o odpowiedź, czy piłkarze angielscy w ogóle przyjadą i w jakim ostatecznie terminie należy spodziewać się ich w Łodzi.

Dugą drużyną, która Niemille zawodła ŁOZPN jest czeska drużyna Bohemians, która została zakontraktowana do Łodzi na dwa spotkania.

Bohemians prosił o przełożenie terminu ponieważ w międzyczasie trafiła się bardziej ciekawa podróż do Egiptu. Zaraz jednak po powrocie z pięknej wycieczki mieli piłkarze czeszy zawitać do Łodzi. Obecnie także i Bohemians zapomniał o tym, że mecz jest zakontraktowany i nie o przyjeździe do Łodzi nie wspomina. Także w tym wypadku.

Hejducka i Moderowna w doskonałej formie JEDNĄ NOGĄ W OSŁO są już nasze LEKKOATLETKI

Kwaśniewska i Wajsówna uzyskują drugie minima PZLA.

Warszawa. W ramach igrzysk sportowych zorganizowanych z okazji Złotu ZWM w Warszawie na stadionie PW odbyły się treningowe zawody polskich lekkoatletów zgromadzonych na obocze kodycyjnym przed Osło.

Na zawodach tych nasze panie osiągnęły szereg dobrych wyników. Konkurencja Hejduckiej z Moderową sprawia że wyniki w biegach są coraz lepsze. Młodziutka Hejducka w biegu na 100 mterów osiągnęła najlepszy po wojnie w Polsce czas.

Nie gorzej spisała się Moderowna która w biegu na 60 metrów osiągnęła wynik naprawdę bardzo dobry i zarazem zrewanżowała się Ślązaczce za porażkę na setkę.

Także Wajs-Grętkiewiczowa wykazała znaczną poprawę formy i osiągnęła w dysku całkiem przyzwoity rezultat. Kwaśniewska w oszczepie zrobiła wynik kwalifikujący ją na wyjazd do Osło.

Widać wyraźnie, że obóz wpływa bardzo dodatnio na nasze lekkoatletki i spodziewać się należy że po dłuższym okresie jego trwania potrafią one uzyskać wyniki kwalifikujące kilka spośród nich na wyjazd do Osło.

Wyniki techniczne tych kilku konkurencji przeprowadzonych w poniedziałek przedstawiają się następująco:

60 metrów 1) Moderowna 7.9 sek, 2) Hejducka 8.1 sek,
100 metrów 1) Hejducka 13 sek, 2) Moderowna 13.1 sek,
Dysk 1) Wajs-Grętkiewiczowa 38.12, 2) Dobrzańska 36.17, 3) Cejzikowa 35.01,
4) Stachowicz 34.03,
Kula 1) Jasińska 10.80 m, 2) Kwaśniewska 10.69 m,
Oszczep 1) Kwaśniewska 37.06, 2) Stachowicz 32.28,
Mitan która startowała w zawodach ZWM-ów osiągnęła także bardzo dobry czas na 100 metrów 13.1 sek.

SPYCHAŁA WYGRYWA Z TŁOCZYNSKIM

W Monmoathshire odbył się turniej zorganizowany przez tamtejszy Welsh Lawn Tennis Club.

W finale tego turnieju znaleźli się dwaj Polacy Tłoczyński i Spychała, którzy dopiero teraz osiągnęli swoją najlepszą formę.

Sensacją była porażka Tłoczyńskiego który w finałowym spotkaniu uległ Spychałe po ciężkiej trwającej 3 godzinny walce. Spychała wygrał w 3 setach 4:6, 6:3, 11:13.

Dokończenie sprawozdania z mistrzostw kolarskich Polski w Krakowie

Kupczak był lepszy od Beka Deszcz wpłynął ujemnie na uzyskane wyniki

Krótko przed godziną 20-tą rozpoczął się pierwszy finał. Zraz po kilkunastu metrach jazdy Bekowi defektuje pedał, wobec czego finał zostaje powtórzony. Kupczak obejmuje prowadzenie, lecz jeździe bardzo ostrożnie, aby się nie dać zaskoczyć Bekowi, jak przed miesiącem na tym samym torze, co kosztowało go przegranym biegiem. Na ostatnich 100 metrach rozpoczyna się morderczy finisz. Na prostą przed metą wpadają obydwaj razem, lecz na taśmie pierwszy jest o pół koła Kupczak, dzięki lepszemu finiszowi. Bieg miał przebieg niesłychanie emocjonujący i trzymał widownię w szalonym napięciu. Kupczak wygrywa pierwszy finał.

Za kilkanaście minut o godzinie 20,30 następuje start do drugiego finału. Jeśli go wygra Kupczak — zostaje mistrzem Polski, jeśli Bek nastąpi trzeci decydujący finał.

Teraz zmieniają się role. Bek obejmuje prowadzenie, prawdopodobnie zamyślając w odpowiednim momencie udaną ucieczkę. Ale Kupczak, nauczony smutnym doświadczeniem sprzed miesiąca — czuwa. Jedzie „na kółku“ Beka i nie daje się zaskoczyć. Na ostatnich 150 m. Bek inicjuje ucieczkę, lecz Kupczak za blisko jedzie, aby ta ucieczka miała się udać Bekowi. I znów dramatyczna walka na finiszu. Wygrywa ją ten, który ma lepszą „końcówkę“. Ma ją ciągle jeszcze Kupczak. Jest szybszy na finiszu od Beka, dlatego wygrywa drugi finał i mistrzostwo Polski na rok 1946. Przewaga Kupczaka na taśmie była o długość maszyny. Kupczak wygrał zatem zastąpienie i tego sukcesu szczerze mu pogratulować należy. Jak będzie w przyszłym roku, to kwestia otwarta. Pierwsze powojenne mistrzostwo dostało się jednak sprawiedliwie Kupczakowi.

Po zakończeniu mistrzostw przez Golebiowski udekorował Kupczaka czerwonym koszułką z Białym Orłem, po czym nowokreowany mistrz Polski odbył honorową rundę wśród niemilkających oklasków widowni.

Wicemistrzem Polski został Jerzy Bek, trzeci miejsce zajął Wiśniewski (Warszawa), czwarte Janik (Kraków).

Organizacja niestety nie w zupełności dopisała. Najbardziej stroną mistrzostw był informator, który jednym słowem był beznadziejny. Jego poważne komentarze budziły salwy śmiechu na widowni.

Wyniki techniczne przedstawiają się następująco:

PRZEDBIEGI

1 przedbieg: Popończyk (Warszawa) 15 sek., 2) Kozłowski (Warszawa),

WIELKI TURNIEJ PIŁKARSKI

drużyn robotniczych Śląska RKS Wawel Nowa Wieś zwycięża

Chorzów Batory. W ramach uroczystości związanych z drugą rocznicą powstania Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, zorganizował Śląski DRSKO wielki turniej piłkarski klubów robotniczych Śląska o wartościowe nagrody w postaci sprzętu sportowego, z udziałem najlepszych zespołów piłkarskich Śląska

W turnieju udział wzięło 16 drużyn z Polonią piłkarską, RAS Lagiewniki i ROKS Czładź na czele.

Już pierwszego dnia padło wiele niespodzianek

Do najważniejszych z nich zaliczyć należy niewątpliwie wyeliminowanie mistrza klasy B Slavii z Rudy przez mało znany klub sportowy Iskra Siemianowice, nikt nie zwycięstwo Polonii piłkarskiej z Gwiazdą z Halemby, po dodatkowej dogrywce, jak również zwycięstwo RKS Chorzów Batory nad A-klasowym zespołem RKS Lagiewniki.

Impreza ta w skutek ujemnego deszczu straciła wiele na wartości, gdyż wskutek śliskiego i rozmożonego terenu, poszczególne spotkania straciły wiele na wartości, tak, że o pięknej dla oka grze w ogóle nie mogło być mowy.

Organizatorzy turnieju zmuszeni byli w ostatnich minutach zmienić regulamin rozgrywek i zamiast przewidzianych 2 x 30 minut gry rozgrywano zawody dwa razy po dwadzieścia minut.

Przed rozpoczęciem odbyła się na bieżni imponująca defilad, wszystkich biorących udział w uroczystości zawodników.

WAWEL NOWA WIEŚ — ZGODA BIELSZOWICE 2:1 (1:0)

W spotkaniu finałowym Wawel po niezwykle ciężkiej i na wysokim poziomie stojącej walce zwyciężył zespół Zgody z Bielszowic.

Mecz stał na wysokim poziomie i dostarczył licznie zebranej publiczności wiele emocji.

Zwycięstwo Wawelu w zupełności zasłużone.

Tak więc po dwu dniowych rozgrywkach pierwsze miejsce w turnieju zajął Wawel z Nowej Wsi przed Zgodą Bielszowice, Iskrą Siemianowice i kop. 20 Katowice,

2 przedbieg: 1) Gomułka (Kraków), 14,8 sek., 2) Napierała (Warszawa).
3 przedbieg: 1) Janik (Kraków) 14,4 sek. 2) Kapiak J. (Warszawa).
4 przedbieg: 1) Bek (Łódź) 14,8 sek., 2) Forsyński (Łódź).
5 przedbieg: 1) Wandor (Kraków) — 14,2 sek. 2) Nowoczek (Śląsk).
6 przedbieg: 1) Dabrowiecki (Kraków) 14,6 sek. 2) Kuder (Warszawa)
7 przedbieg: 1) Kupczak (Kraków) 16,6 sek., 2) Bański (Warszawa).
8 przedbieg: 1) Musiał (Kraków) — 14,6 sek., 2) Leśkiewicz (Łódź).
9 przedbieg: 1) Wiśniewski (Warszawa) 13,8 sek. 2) Rurański (Śląsk).

I REPEZAŻE

(dla zawodników, którzy zajęli 2 i 3 miejsca w przedbiegach)

Pierwszy repeaż: 1) Napierała (Warszawa) 14,8 sek., 2) Rurański (Śląsk).
Drugi repeaż: Kapiak (Warszawa) 14, 8sek., 2) Wyglenda (Śląsk).

Trzeci repeaż: 1) Kuder (Warszawa) 14,8 sek. 2) Nowoczek (Śląsk).

Czwarty repeaż: 1) Glinka (Śląsk) 15 sek., 2) Bober (Warszawa).

Piąty repeaż: 1) Bański (Warszawa) 15,2 sek. 2) Kozłowski (Warszawa).

Szesty repeaż: 1) Leśkiewicz (Łódź) 15,4 sek. 2) Wójcik (Warszawa).

Siódmy repeaż: 1) Włodarczyk (Warszawa) v. o. z powodu niezgłoszenia się przeciwnika, który przy pierwszym biegu miał defekt maszyny.

MIEDZYBIEGI

1 międzybieg: 1) Bek (Łódź) 14,2 sek. 2) Leśkiewicz (Łódź).

2 międzybieg: 1) Musiał (Kraków) — 15,4 sek. 2) Kapiak J. (Warszawa).

3 międzybieg: 1) Wandor (Kraków) 15,4 sek. 2) Napierała (Warszawa).

4 międzybieg: 1) Popończyk (Warszawa) 14,4 sek. 2) Janik (Kraków).

5 międzybieg: 1) Kupczak (Kraków) 14,4 sek. 2) Włodarczyk (Warszawa), 3) Glinka (Śląsk).

6 międzybieg: 1) Wiśniewski (Warszawa) 15,2 sek. 2) Kuder (Warszawa).

II REPEZAŻE

Pierwszy repeaż drugiej serii: 1) Dabrowiecki (Kraków) 15 sek. Leśkiewicz zeszliżnął się z toru na pierwszym wirażu.

Drugi repeaż: 1) Janik (Kraków) 15 sek. 2) Kapiak (Warszawa), 3) Gomułka (Kraków).

ĆWIERĆFINAŁY

1 ćwierćfinał: 1) Wiśniewski (Warszawa) 15,4 sek. 2) Musiał (Kraków).

2 ćwierćfinał: 1) Bek (Łódź) 13,6 sek. 2) Dabrowiecki (Kraków).

3 ćwierćfinał: 1) Janik (Kraków) — 14,2 sek. 2) Wandor (Kraków).

4 ćwierćfinał: 1) Kupczak (Kraków) 13 sek. 2) Popończyk (Warszawa).

POŁFINAŁY

Pierwszy półfinał: 1) Kupczak (Kraków) 12,8 sek. 2) Wiśniewski (Warszawa), drugi półfinał: 1) Bek (Łódź) 13,4 sek. 2) Janik (Kraków).

O 3 i 4 MIEJSCE (DYSTANS 1000 m)
1) Wiśniewski (Warszawa) 13 sek. 2) Janik (Kraków).

FINAŁY O 1-sze i 2-gie MIEJSCE (DYSTANS 1000 m.)

Pierwszy finał: 1) Kupczak 13 sek. 2) Bek o pół koła.

Drugi finał: 1) Kupczak 13 sek., 2) Bek o długość

Igrzyska sportowe OM TUR w Katowicach

Katowice. W poniedziałek 22 bm. odbyły się w Katowicach igrzyska sportowe młodzieży OM TUR na które złożyły się zawody lekkoatletyczne w konkurencjach kobiecych i męskich, turniej piłkarski oraz siatkówki kobiet i mężczyzn.

Turniej piłkarski na 6 drużyn biorących w nim udział wygrał OM TUR Nowa Wieś.

W turnieju siatkówki męskiej na 10 drużyn zwyciężył OM TUR Batory Chorzów a siatkówkę kobiet wygrał zespół kobiecy również OM TUR Batory Chorzów na ogólną ilość 4 drużyn

W zawodach lekkoatletycznych stanęło na starcie ponad 100 zawodników i zawodniczek. Wyniki osiągnięto na ogół słabe. Wśród kobiet zasługują na uwagę wyniki Gębołsdówny Gertrudy z RKS Batory Chorzów, która wygrała bieg 60 m w czasie 9 sek. oraz skok w dal z wynikiem 4,23 m., 100 m. wygrała Otawa Bronisława OM Tur Nowa Wieś w czasie 16 sek., 800 m. Bibielówna Anna Siła Myslowice 3,15 min. a kulę Machaczkówna Gertruda z RKS Batory Chorzów z wynikiem 7,90 m.

W konkurencjach męskich na podkreślenie zasługują wyniki Rzeźniczka Franciszka z OM TUR Nowa Wieś, który wygrał bieg 100 m w czasie 12,4 sek., 400 m w czasie 58,6 sek., 800 m — 2,14,6 min. oraz skok w dal z wynikiem 5,40 m. Bieg 3000 m w ładnym stylu wygrał Filipiek Jan Siła Myslowice w czasie 10,85 min. W rzucie dyskiem zwyciężył Duras Jan OM TUR Sośnica 27,72 m, a w pchnięciu kulą Skrzydło OM TUR Sosnowiec, uzyskując wynik 10,22 m

PZPR PO ROKU PRACY

Osiągnięcia, trudności i plany na przyszłość

Półka ręczna jako sport stosunkowo najłatwiej dostępny i sport nie drogi, bo nie wymagający kosztownego sprzętu, ma wszelkie dane po temu, aby stał się niejaką „koleją rozpędzonym” w urzeczywistnieniu tak często teraz propagowanego hasła „umiasowienia” i rozwoju sportu w szerszym.

Polski Związek Piłki Ręcznej, jednoczący zasadniczo 3 związki (za granicą dla każdego rodzaju gry: siatkówki, koszykówki i szczyptorniaka istnieje osobny związek państwowy, powołany jako najwyższa magistratura do kierowania tym działem sportu) ma przed sobą zadanie zaszczytne i trudne — osiągnięcia jak najgłębiej w teren i „umiasowienia” niejako dla sportu najszerszych warstw młodzieży. Ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży wiejskiej, dla której sport w większości był dotąd nieznanym i niedostępnym.

Zadanie to wyczerpujące, bo dzisiaj każdy jest świadom korzyści, jakie daje sport, zwłaszcza w sferach politycznym wyniszczeniu młodzieży przez wojnę i okupację i sklerowaniu przez okupanta zainteresowania pewnej części naszej młodzieży na mniej korzystne z punktu widzenia i mniej zdrowe moranie tury. Pracując więc nad podniesieniem poprzez sport zdrowia młodzieży i jej wyrobieniem fizycznym, pracuje się nad odbudową Narodu i Państwa.

Jakie jednak są trudności? Jest ich kilka

- 1 Brak środków finansowych do szerszej akcji,
- 2 brak dostatecznego zrozumienia i pomocy ze strony czynników państwowych,
- 3 brak odpowiedniej ilości działaczy, wreszcie
- 4 trudności osiągnięcia w teren.

To, co Polski Związek Piłki Ręcznej osiągnął dotąd za stosunkowo krótki okres działalności (reaktywowany we wrześniu 1945 r.) jest wyczerpującym, którego nie powinno się i nie można niedoceniać. Rozpoczynając działalność bez żadnych środków finansowych, bez subwencji, bez jakichkolwiek najbardziej nieodpowiedzialnych urzędów, jest dzisiaj Związkiem w pełni zagospodarowanym, organizacją opartą na pewnych, trwałych już podstawach.

Liczba 14 zorganizowanych okręgów,

- 1 fakt wydania 17.000 przepisów gier, nie licząc innych wydawnictw jak Statut i drukli związkowe,
- 2 fakt przeprowadzenia mistrzostw Polski we wszystkich grach w konkurencji żeńskiej i męskiej (w sumie 12 imprez w różnych miejscowościach),
- 3 udział w mistrzostwach Europy w piłce koszykowej w bieżącym roku,
- 4 nawiązanie kontaktu z pokrewnymi związkami zagranicznymi — mają swoją wymowę.

Wszystko jednak to, co wystarczało na pierwszy okres działalności Związku, na uruchomienie i zorganizowanie tej gałęzi sportu po odzyskaniu niepodległości, a więc indywidualny wysiłek jednostek — nie może być wystarczającym wobec zadań jak obecnie oczekuje PZPR. Wspomniane trudności w końcu być usunięte co rychlej.

Pierwszym krokiem do usunięcia istniejących trudności, byłaby pomoc czynników państwowych, wyrażająca się przyznaniem przez Państwowy Urząd WF i PW względnie inne instytucje państwowe (Ministerstwo Zdrowia, Wn. Oświaty, Min. Informacji i Propagandy) subwencji, które umożliwiłyby Polskiemu Związkowi Piłki Ręcznej wydanie podręczników wszystkich gier i toków lekcyjnych, tak niezbędnych w dziele szkolenia nowych zawodników oraz urzędzenia kursów wyszkoleniowych dla instruktorów — celem powiększenia ich kadr. W chwili obecnej Związek dysponuje niewystarczającą liczbą instruktorów. Dlatego też sprawa szkolenia instruktorów i odpowiedniego przygotowania ich do pracy w terenie jest obok wydania podręczników sprawą najbardziej pilną.

Pomoc okazać winny również Wojewódzkie Urzędy WF i PW jak i Powiatowe i Miejskie Ośrodki WF i PW drogą zainicjowania i zorganizowania kursów wyszkoleniowych na podległych im kompetencji terenach.

Szkoly, uczelnie, organizacje młodzieżowe jak T. U. R. Harcerskiego Wicel. Związku Walki Młodych dążyć winny do tworzenia coraz nowych zespołów obejmujących zasięgiem swym jak najszersze warstwy młodzieży. Równoległe do tworzenia zespołów nowych musi jednak być prowadzona odpowiednia praca wyszkoleniowa gdyż nie chodzi tu tylko o samą ilość zespołów, ale też o ich odpowiednio wysoki poziom, co jest możliwym do osiągnięcia tylko przez pracę pod kierunkiem fach-

wych, świadomych swych zadań instruktorów.

Piłka ręczna a w szczególności szczyptorniak, dla swych zalet (uczy szybkiej orientacji, decyzji, zespołowości i bojowości) winna stać się jednym z punktów programu wyszkoleniowego w wojsku i milicji. Milicyjne i wojskowe zespoły piłki ręcznej stałyby się ponadto dalszymi, doskonalymi propagatorami tego sportu na terenie całego kraju.

Nacisk należy położyć również na szkolenie zespołów żeńskich i zespołów juniorów. Przelatna wieka naszych zawodników w porównaniu z zawodnikami zagranicznymi, jest daleko wyższa. Klasyfikacyjnym przykładem może być reprezentacyjna drużyna Czechosłowacji (która zdobyła mistrzostwo Europy w piłce koszykowej w bieżącym roku oraz Anglii i Szwajcarii).

Wiek zawodników tych drużyn wahał się między 17 i 22 lat podczas gdy większość polskich zawodników reprezentacyjnych liczyła ponad 35 lat. Podobne zjawisko obserwować można w drużynach żeńskich.

Do szkolenia narybku młodego należy przystąpić z całą energią i w jak najkrótszym czasie, zwłaszcza wobec zbliżających się mistrzostw Europy w piłce koszykowej drużyn męskich w 1947 r. i mistrzostw Europy drużyn żeńskich w roku 1948. Młodzież garnąca się do sportu i pełna zapału w fachowych rękach będzie doskonałym materiałem, z którego wyrosną godni reprezentanci Polski.

Wszystkie organizacje młodzieżowe, tak centralne, jak i terenowe, wszyscy działacze i wychowawcy fizyczni, wszyscy ci, którym leży na sercu dobro młodzieży, którzy pracować chcą nad podniesieniem jej zdrowia i sprawności, którzy chcą przysporzyć jej radości życia, winni nawiązać ścisły kontakt i współpracę z Polskim Związkiem Piłki Ręcznej.

Tak pojęta idea umiasowienia sportu, która każdy Państwowy Związek Sportowy realizować będzie we własnym zakresie, przyniesie nam naprawdę najlepsze wyniki.

Zygmunt Nowak

W ZSRR oczekują nowych rekordów od sportowców radzieckich

Moskwa. Prezydent Międzynarodowego Komitetu do Spraw Kultury Fizycznej i Sportu — Mikołaj Romanow udzielił przedstawicielom prasy zagranicznej wywiadu, w którym przedstawił stan obecnego sportu radzieckiego:

Oczekujemy obecnie nowych rekordów. O tym jak „głębokie zapuścił sport korzenie” wśród pracujących mas ZSRR niech świadczy dane liczbowe: mamy ponad 742 tysiące zawodników regularnie trenujących lekką atletykę; 115.000 piłkarzy i 431 tys. gimnastyków zrzeszonych w klubach sportowych; 11.635 tys. sportowców, gotowych do pracy i obrony ZSRR.

Koszt Państwa i organizacji publicznej zostało zbudowanych ponad 4 tysiące wielkich stadionów, 2.713 boisk i 354 ośrodków sportowych.

Z 35 rekordów świata w ciężkiej atletyce — 26 należy do atletów radzieckich — Nowaka, Popowa, Kuczenki, Bozhki, Mekhanika.

Pływacy dzierżą 4 rekordy: 10 rekordów świata należy do naszych stanglistów a 3 do atletek — Dumbadze (rzut dyskiem), Anokina (oszczep) i Sewriukowa (rzut kulą).

GARBARNIA (Kraków) i IKS Wrocław przegrywają z POLONIA Bytom

Dwudniowy turniej piłkarski w Bytomiu

Bytom (tel. wł.). Z okazji świąt zorganizowała Polonia bytomska ciekawy turniej piłkarski na który zaproszona została najlepsza drużyna Wrocławia — KS Wrocław oraz czołowy klub krakowski Garbarnia.

W oba dni zwycięstwa odniosła Polonia bytomska, która znów zaczyna wracać powoli do swej formy.

W pierwszym dniu gospodarze odnie-

Dwa dalsze występy Warty na Węgrzech Zwycięstwo 10:6 w Barcsu i 8:6 w Pecs

Barcs (obsł. wł. Sportu). Drugi mecz Warty na terenie Węgier z repr. miasta Barcs-u przyniósł zwycięstwo Polakom w stosunku 10:6.

Mecz odbył się 16. 7. t. j. w ub. niedzielę.

Poznaniacy wystąpili bez Koziołka z Wojnowskim w wadze piórkowej.

Jeżeli chodzi o ciekawe momenty tego meczu to rewanżowe spotkanie w wadze półciężkiej pomiędzy Sobczakiem (Warta) a Kaposim przyniosło tym razem w drugiej rundzie zwycięstwo przez t. k. o. Węgrowi (na skutek kontuzji ręki Sobczaka).

W wadze średniej Adamski (Warta) został pokrzywdzony w walce z Farkasem otrzymując werdykt sędziowski tylko remis. W wadze ciężkiej Szymura zdobył punkty v. o.

Wyniki techniczne walk przedstawiały się następująco:

W wadze muszej Dominiak wygrał wysoko na punkty z Varvizi (B). W wadze koguciej Frankowski przegrał przez k. o. w drugiej rundzie z Poganyi

(B). W wadze piórkowej Wojnowski wygrał przez k. o. w II-giej rundzie z Gigerem (B). W wadze lekkiej Polus (W) wygrał wysoko na punkty z Heegerem (B). W wadze półśredniej Jarocki (W) zremisował z Kelemenem (B). W wadze średniej Adamski (W) zremisował z Farkasem. W wadze półciężkiej Sobczak przegrał przez t. k. o. w I rundzie z Kaposim (B). W wadze ciężkiej Szymura wygrał v. o. z powodu niestawienia się przeciwnika.

Sędziowali: w ringu Rózsza, na punktach Ermler i Suszczyński.

W PIĘCIOKOŚCIOŁACH 8:6 WYGRAŁ WARTA.

Pecs. Występ pięciarczy Warty w ub. środę w Pecs (Pięciokościół) wywołał tam kolosalne zainteresowanie. Już na trzy dni przed meczem wszystkie bilety wstępu na mecz zostały „rozchwytywane” w przedsprzedaży.

Zaznaczyć trzeba, że Pecs to najsilniejszy obecnie ośrodek bokserki Węgier, a skład repr. tego miasta na mecz z Wartą wzmocnili zawodnicy w wadze koguciej, lekkiej i półciężkiej z miasta Dombovar.

Węgry liczyli też poważnie na zwycięstwo ósemki Pecs, po meczu Warciarzy w Budapeszcie i w Barcsu.

Stało się jednak inaczej: Warta wygrała 8:6, a gdyby Polacy nie zrezygnowali z zwycięstwa Polusa Pecs przegrałby 10:6, a nawet 11:5.

Mecz poprzedził uroczyste powitanie Polaków, wymiana upominków i odegranie hymnów państwowych.

W pierwszej walce w wadze muszej Szymański (W) wygrał na punkty z Göttingerem (P).

W wadze koguciej Dominiak (W) przegrał na punkty z Erdoesim (P).

W wadze piórkowej Wojnowski (W) mając stałą przewagę nad Martonem (P) uzyskuje jedynie wynik nierozstrzygnięty.

W wadze lekkiej Polus znokautował w trzecim starciu ciorem w żołądek i w szczękę Szucs. Sędzia ringowy dyskwalifikował jednak Polusa za uderzenie „głową poniżej pasa.

Ponieważ lekarz nie stwierdził u Szucs żadnych śladów uderzenia poniżej pasa Warta założyła protest przeciwko stronnictwu sędziowskiemu Węgrów. i w rezultacie zgodziła się na uznanie walki Polus — Szucs za nieodbytą pod warunkiem zmiany sędziego ringowego.

W wadze półśredniej Adamski (W) wygrał na punkty z Csendesem (B).

W wadze średniej Sobczak przeważając zdecydowanie przez przeciwnika trzech rund w walce z Balatincem nie znalazł uznania w oczach sędziów i otrzymuje tylko wynik nierozstrzygnięty.

W walce półciężkiej Banach (W) przegrał w II-giej rundzie przez t. k. o. i Kisse (B) a w wadze ciężkiej Szymura wygrał wysoko na punkty z Dioslakim (B) zapewniając tym samym ogólne zwycięstwo Warcie.

Sędziował na punkty Rózsza i Suszczyński z ringu Ermler, po walce Polusa Węgrzy zmienili się Ermler sędziował na punkty a Rózsza z ringu

Życie sportowe Śląska Opolskiego

Tenis i Pogoni (Katowice) wygrywają z Odrą 5:0

Opole (tel. wł.). W dniu 21 bm. na kortach tenisowych w Opolu odbyło się interesujące spotkanie tenisowe pomiędzy KS Pogoni Katowice a Odrą Opole.

Zwycięstwo, jak było do przewidzenia, odnieśli goście w stosunku 5:0, którzy zjechał do Opolu w swym najbliższym składzie z Kończakiem i Bratkim.

W ramach tych zawodów odbyło się sensacyjne spotkanie pomiędzy Kończakiem i Bratkim, które z powodu ulewnej deszczu musiano przełożyć w drugim secie. Pierwszego seta wygrał Bratek w stosunku 6:4.

Wyniki techniczne zawodów Odra — Pogoni przedstawiają się następująco: Monday — Rem 6:2 (6:1), Bratek — Staniszewski 6:0 (6:2), Kończak — Rem 6:0 (6:1), Monday — Staniszewski 6:2 (6:0), Lezoń — Iwaniczuk 2:6 (8:6), 6:2. Ponadto rozegrane zostały gry pokazowe: para Kończak — Lezoń pokonała w trzech setach parę Bratek — Staniszewski 7:5 (0:6), 6:2; w grze podwójnej panów Kończak — Lezoń przegrali z parą Bratek — Monday 8:10 (3:6).

W niedzielę 21 bm. rozpoczęły się w Opolu finałowe rozgrywki piłkarskie o mistrzostwo klasy A.

W pierwszym spotkaniu Lwówianka (Opole) pomimo wyraźnej przewagi w polu, zdołała uzyskać tylko wynik remisowy z Kresowia (Kluczborek) 0:0.

W poniedziałek 22 bm. w ramach zawodów o puchar DOK Katowice ZZK Łazy pokonał Kolejarczy opolskich 2:0 (0:0).

Zaczęło się od PZLA a skończyło się na oberwanu chmury

Mecz Śląsk - Łódź w lekkoatletyce nie odbył się

Katowice. Międzyokręgowy mecz lekkoatletyczny Łódź — Śląsk w konkurencjach kobiecych i męskich, zapowiadający się niezwykle interesująco z uwagi na start najlepszych obecnie w Polsce lekkoatletek: Moderówniej, Welsówniej i Słomczewskiej oraz czołowych zawodniczek: Kurpessy, Kuźmickiego, Lipowskiego i Prywera nie odbył się. Nad zawodami zawisło jakieś fatum. Zaczęło się od PZLA.

Wobec niezwolnienia przez PZLA z treningowego obozu przygotowawczego do mistrzostw Europy zawodniczek i zawodników, reprezentacja Łódzka przyjechała do Czeladzi w bardzo ostatnim składzie bez Moderówniej, Welsówniej i Słomczewskiej. Nie przybyła również Przybylska, która właśnie w niedzielę wstępowała na ślubny kobierzec w Łodzi tak, iż zespół kobiecy Łódzki składał się tylko z dwóch zawodniczek, Mąkowskiej i Peskówniej. W reprezentacji męskiej, która stawiała się na starcie liczącej z Kurpessą, Prywerą, Kuźmickim, Maciaszczykiem, Szymką, Cieśliskim i Rytczakiem na czele, brak było tylko Kuźmickiego, Lipowskiego i Jaraczewskiego.

Drużyna Śląska kobieca i męska stanęła prawie w komplecie, jedynie bez Hejdukowej.

W pierwszym dniu zawodów bezpośrednio po defiladzie zawodników i po

witanium drużyn, w chwili kiedy zawodnicy stanęli na starcie pierwszych konkurencji, nastąpiła niespodziewanie katastrofa.

Nagła burza, połączona z oberwaniami chmury, zalała niemiłosiernie stadion czeladzki, prawdziwym potopem wody. Publiczność i zawodnicy zmuszeni byli „wplaw” przez zalany stadion uciekać „chroniąc się w pobliskich domach. Deszcz lał bez przerwy do późnego wieczoru i oczywiście o dalszym kontynuowaniu zawodów w tym dniu nie było mowy.

Na drugi dzień jakkolwiek wypogodziło się, stwierdzono, iż rozmokły stadion nie nadawał się już do zawodów, postanowiono więc przenieść zawody na stadion do Chorzowa. Wobec jednak nasuwających się trudności technicznych trzeba było zawody ostatecznie odwołać i przenieść na inny termin.

W ten sposób prawdziwa Vis Maior nie dopuściła do odbycia się zawodów które miały być propagandą lekkoatletyki w Zagłębiu Dąbrowskim i poparciem Czeladzi, jedynego miasta w Zagłębiu uprawiającego i popierającego ten piękny sport.

Śląski OZLA pomimo olbrzymiego deficytu spowodowanego katastrofalną ulewą, wywiązał się całkowicie wobec reprezentacji łódzkiej z zobowiązań finansowych.

Rewanżowe zawody Łódź — Śląsk odbędą się prawdopodobnie 14 i 15 sierpnia w Łodzi.

Czytacie i rozpowszechniacie „Sport“

Al. Polus (Warta)

ZA CZY PRZECIWIW LIDZIE PIŁKARSKIEJ

Dyr. TADEUSZ SYNOWIEC. Jestem za stworzeniem ligi, w nowej „rewolucyjnej” formie — jestem przeciwnikiem reaktywowania ligi w formie przedwojennej.
(W dalszym ciągu naszej ankiety w numerze następnym „Sportu” wypowie się red. Chruściński Zygmunt (Cracovia).

Z wielką ochotą korzystam z zaproszenia Redakcji „SPORTU”, by wziąć czynny udział w rozpisanej przez nią w samą porę ankiecie na temat ligi piłkarskiej. Wprawdzie przy obecnym ustroju PZPN-u wypowiedzi w tym kierunku wybitnych działaczy i zwykłych entuzjastów piłkarstwa nie będą miały większego wpływu na decyzje nadzwyczajnego walnego zebrania PZPN, zwołanego na dzień 18 sierpnia r. b. w celu ustalenia zmian statutu i nowego systemu rozrywek o mistrzostwo Polski, nie mniej jednak dadzą nam obraz, jak się na tę sprawę o kapitalnym znaczeniu zapatrują szerokie rzesze sportowców i jaka się ona cieszy popularnością.

Rozwój sportu winien iść równoległe w dwóch jednakowo ważnych kierunkach. Chodzi tu z jednej strony o wciągnięcie do czynnego uprawiania sportu jak najszerzych warstw młodzieży, a z drugiej strony o popieranie sportu zawodniczego, reprezentacyjnego, przez wyszkulanie w masie sportowców jednolitego i talentowanych, by drogą odpowiedniego szkolenia, segregacji, i troskliwej opieki stworzyć z nich kadry reprezentantów okręgu a następnie państwa. Jednym ze środków do tego drugiego celu wiodących jest podział zawodników czy drużyn na klasy. Podczas jednak gdy w innych działach sportu wystarcza podział na trzy klasy, w piłce nożnej toczy się nie od dzisiaj boje o utworzenie czy utrzymanie „ekstraklasy, którą przed wojną stanowiła Liga.

Zwolennicy ligi wysuwają — zupełnie słusznie — jako jeden z ważnych argumentów przykład zagranicy, mianowicie że w większości krajów Europy istnieje ekstraklasa ogólnopaństwowa. Zapominają tylko dodawać, że taka ekstraklasa składa się z większości przypadków z drużyn zawodowych, po przejściu następujących trzech faz rozwoju: czystego amatorskiego, amatorskiego zawodowego i jawnego zawodowego.

Wolennicy ligi wysuwają — zupełnie słusznie — jako jeden z ważnych argumentów przykład zagranicy, mianowicie że w większości krajów Europy istnieje ekstraklasa ogólnopaństwowa. Zapominają tylko dodawać, że taka ekstraklasa składa się z większości przypadków z drużyn zawodowych, po przejściu następujących trzech faz rozwoju: czystego amatorskiego, amatorskiego zawodowego i jawnego zawodowego.

Wolennicy ligi wysuwają — zupełnie słusznie — jako jeden z ważnych argumentów przykład zagranicy, mianowicie że w większości krajów Europy istnieje ekstraklasa ogólnopaństwowa. Zapominają tylko dodawać, że taka ekstraklasa składa się z większości przypadków z drużyn zawodowych, po przejściu następujących trzech faz rozwoju: czystego amatorskiego, amatorskiego zawodowego i jawnego zawodowego.

Wolennicy ligi wysuwają — zupełnie słusznie — jako jeden z ważnych argumentów przykład zagranicy, mianowicie że w większości krajów Europy istnieje ekstraklasa ogólnopaństwowa. Zapominają tylko dodawać, że taka ekstraklasa składa się z większości przypadków z drużyn zawodowych, po przejściu następujących trzech faz rozwoju: czystego amatorskiego, amatorskiego zawodowego i jawnego zawodowego.

Wolennicy ligi wysuwają — zupełnie słusznie — jako jeden z ważnych argumentów przykład zagranicy, mianowicie że w większości krajów Europy istnieje ekstraklasa ogólnopaństwowa. Zapominają tylko dodawać, że taka ekstraklasa składa się z większości przypadków z drużyn zawodowych, po przejściu następujących trzech faz rozwoju: czystego amatorskiego, amatorskiego zawodowego i jawnego zawodowego.

Wolennicy ligi wysuwają — zupełnie słusznie — jako jeden z ważnych argumentów przykład zagranicy, mianowicie że w większości krajów Europy istnieje ekstraklasa ogólnopaństwowa. Zapominają tylko dodawać, że taka ekstraklasa składa się z większości przypadków z drużyn zawodowych, po przejściu następujących trzech faz rozwoju: czystego amatorskiego, amatorskiego zawodowego i jawnego zawodowego.

Wolennicy ligi wysuwają — zupełnie słusznie — jako jeden z ważnych argumentów przykład zagranicy, mianowicie że w większości krajów Europy istnieje ekstraklasa ogólnopaństwowa. Zapominają tylko dodawać, że taka ekstraklasa składa się z większości przypadków z drużyn zawodowych, po przejściu następujących trzech faz rozwoju: czystego amatorskiego, amatorskiego zawodowego i jawnego zawodowego.

Wolennicy ligi wysuwają — zupełnie słusznie — jako jeden z ważnych argumentów przykład zagranicy, mianowicie że w większości krajów Europy istnieje ekstraklasa ogólnopaństwowa. Zapominają tylko dodawać, że taka ekstraklasa składa się z większości przypadków z drużyn zawodowych, po przejściu następujących trzech faz rozwoju: czystego amatorskiego, amatorskiego zawodowego i jawnego zawodowego.

obecnej jeszcze dalej, gdyż niektóre urzędy skarbowe traktują kluby i związki sportowe jako przedsiębiorstwa dochodowe i domagają się od nich wykupna kart rejestracyjnych i opłaty wysokości podatku obrończego od zawodów!

Przerwa, spowodowana okupacją, zahamowała ten naturalny bieg rzeczy, ale go nie powstrzyma. Wypada teraz zastanowić się, jak wybrnąć z tego, by nie powtarzać błędów przeszłości i uniknąć ponowienia się fazy rzekomego amatorskiego.

Moim zdaniem reaktywowanie ligi byłoby przedwczesne. Głównym argumentem twórców ligi w roku 1927, którego jej zwolennicy obecnie wcale nie wysuwają, był ten, że ich drużyny przewyższały pozostałe drużyny okręgowe co najmniej o klasę, i dla tego chciały się uwolnić od nudnej, nieatrakcyjnej młócki mistrzostw okręgowych, zabierającej im dużo terminów, które mogłyby wykorzystać na spotkania z drużynami zagranicznymi. Argument ten obecnie odpada.

Z wiadomych wszystkim przyczyn klasa gry obniżyła się znacznie, a z drugiej strony wyrównała się w dół. Obserwujemy teraz takie zjawisko, że AKS czy LKS minimalną różnicą punktów utrzymują się na czele. Warta walczy z lokalnym rywalem o palmę pierwszeństwa jak równy z równym. Ruch zajął jedno z dalszych miejsc w górnej połowie tabeli, a nawet dla trzech drużyn krakowskich mistrzostwa okręgowe nie są tylko zwykłą formalnością.

O szerszym kontakcie z drużynami zagranicznymi nie ma co na razie marzyć i raczej należałoby wstrzymać go wogóle przez pewien czas, a nie utrzymywać go w sposób sztuczny przez wzmacnianie

składów graczami obcych drużyn i wprowadzenia przez to dezorganizacji.

Przedwojenne kluby ligowe powinny najpierw postarać się o podniesienie poziomu gry innymi drogami, a to przez zaangażowanie trenerów, którzyby zawodników szkolili teoretycznie i praktycznie, czuwanie nad solidnym trybem życia graczy, troskliwe wychowanie narybku, a prócz tego winny zająć się odbudową czy naprawą zdevastowanych boisk, zapelnieniem luk w sprzęcie sportowym itd.

Należałoby także poczynić starania przez odpowiednie władze sportowe o zniesienie zakazu należenia młodzieży szkolnej do klubów sportowych, o przywrócenie niższej kolegiowości dla sportowców, i o zmianę ustaw skarbowych odnośnie do podatku od zawodów sportowych.

Dopiero gdy te problemy zostaną rozwiązane pomyślnie, dawne kluby ligowe staną na mocnych nogach, tak pod względem organizacyjnym jak i sportowym będą przetrastać inne kluby o głośnie, wtedy będą mogły się znów pokusić o stworzenie z nich ekstraklasy państwowej tylko broń Boże bez powracania do starych błędów, do jakich zaliczamy w pierwszym rzędzie ukryte zawodostwo, a w drugim tworzenie „państwa w państwie” i narzucanie swej woli pozostałym okręgom.

Jak z powyższego wynika, jestem przeciwnikiem reaktywowania ligi w formie przedwojennej, natomiast jestem za stworzeniem ligi, złożonej z drużyn, w których grałby obok amatorów także zawodowcy. Rozumie się, że do ligi mogłyby wtedy należeć także drużyny czysto amatorskie. Nim to jednak nastąpi, musi się najpród uzyskać na to zgodę, że w Polsce istnieje tylko sport amatorski, a następnie poczynić bardzo skrupulatne badania wzorów zagranicznych i przygotować plan, któryby bez specjalnych wstrząsów wskrzesił ligę w jej nowej, rewolucyjnej postaci.

Dyr. Tadeusz Synowiec
I. wiceprezes Śl. Z O. P. N.

O CZYM SIĘ MÓWI w Krakowie?

B. Dyrektor Studium Wychowania Fizycznego w Krakowie prof. Rogalski powraca niebawem do kraju po 6-letniej nieobecności.

Centrala Akademickich Związków Sportowych w Polsce z siedzibą w Krakowie organizuje w czasie od 1-31-go sierpnia na wyspach koło Swinoujścia międzynarodowy akademicki obóz państw bałtyckich pod patronatem prezydenta KRN Bieruta. Całkowite koszty wyniosą zł. 2.000. Zgłoszenia przyjmuje AZS Kraków, II Dom Akademicki, pokój nr. 100.

„Masaż sportowy” — oto tytuł pierwszego po wojnie podręcznika sportowego, który ukazuje się niebawem na półkach księgarskich. Autorem jest znany działacz i lekarz sportowy dr Wacław Sidorowicz, wydawca Spółka Wydawnicza „Horyzont”. Książka dr. Sidorowicza zawiera 105 stron druku i będzie bogato ilustrowana.

Stefan Gniew, były mistrz Polski na 400 m. powrócił ostatnio do kraju. Gniew miał niezwykle ciężkie przejścia w obozie koncentracyjnym w Turynie i cudem wprost życie uratował z pionącego baraku, który uciekający Niemcy podpalili, zamknawszy w nim uprzednio około 1000 więźniów. Tylko

niewielu zdołał się uratować m. in. Stefan Gniew.

Dwa wzorowe ośrodki wychowania fizycznego powstają z inicjatywy Wojewódzkiego Urzędu WF i PW w Krakowie w Kobylegrodzie koło Nowego Sącza i w Ciekocicach koło Tarnowa.

Stadion TS Wisła otwiera znowu swoje podwoje dla publiczności, po kilkutygodniowej przerwie, poświęconej doprowadzeniu do porządku boiska, bieżni i trybun. W nadchodzącą niedzielę, 28 bm. Wisła gościć będzie lidera trzeciej grupy KS Tarnowie, z którym rozegra zawody o mistrzostwo klasy A. Ze względu na wysoką stawkę tych zawodów, mecz zapowiada się niezwykle interesująco.

Nad czym obradował Kongres Międzynar. Feder. Piłki Ręcznej Wywiad Sportu z prezesem PZPR Nowakiem

Sztokholm siedzibą IHF
Kraków. W ub. tygodniu powrócił z Kopenhagi prezes PZPR Zygmunt Nowak, który jako delegat Polski był obecny na kongresie Międzynarodowej Federacji Piłki Ręcznej. Bezpośrednio po przyjeździe prezes Nowak udzielił Waszemu korespondentowi obszernych informacji na temat pierwszego po wojnie kongresu Międzynarodowej Federacji Piłki Ręcznej. Oto one:

W obradach, które toczyły się w „Palais Hotel” (najbardziej luksusowy hotel w Kopenhadze — przyp. red.) w dniach od 11 do 13 bm. wzięło udział 35 delegatów z 12 państw. Reprezentowane były nast. państwa: Czechosłowacja (przez prezesa Nowaka), Dania, Finlandia, Francja, Holandia, Italia, Norwegia, Polska, Portugalia, Rumunia, Szwajcaria, Szwecja.

Dotychczasową Federację IAHF z siedzibą w Berlinie uznano za nieistniejącą, a powołano do życia nową, która nosić będzie nazwę I. H. F. (International Handball Federation) z siedzibą w Sztokholmie. Nowa Federacja przejęła wszystkie prawa i obowiązki swej poprzedniczki. Wybrano prezydium Federacji na lat cztery w składzie następującym: prezes: Gösta Björck (Sztokholm), prezes Szwedzkiego Związku Piłki Ręcznej, generalny sekretarz: Carl Filip (Sztokholm), skarbnik: Wolf Lyberg (Sztokholm). Pozostali członkowie zarządu, a to 2 wiceprezisi i 5 członków wybranych zostało na kadencję dwuletnią.

Osobno dokonano wyborów: przewodniczącego Komisji Technicznej (na lat 4) oraz po trzech członków tejże komisji

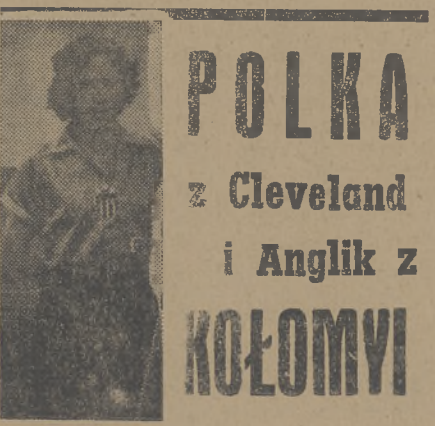
6212 odpowiedzi wszystkie bez wyjątku „za” Czytelnicy „Sportu” są za reaktywaniem ligi piłkarskiej

Wyjątki z listów, nadesłanych do naszej Redakcji

Z powodu trudności technicznych już tydzień nie zajmowaliśmy się na łamach naszego pisma dokładnymi analizami wypowiedzi Czytelników na temat ligi; pomimo naszych najlepszych starań nie możemy wprost nadać z czytaniem przysyłanych nam wypowiedzi, a co mówić o zamieszczeniu ich wszystkich na łamach „Sportu”.

A znajdujemy wśród listów, których liczba w chwili, gdy to piszemy przekroczyła cyfrę 6.212 bardzo ciekawe rozmowienia i pełne wnikliwość wypowiedzi. Dziś przytaczymy kilka ciekawych zdań z tysięcy ankietowych listów, które piętrzą się przed nami, na biurkach redakcyjnych.

Kowalczyk M. Nowa Sól pisze: „By

„Echo Stadionu” pisze:
Stanisława Walasiewiczówna na apel PZLA wyraziła natychmiast gotowość bronięcia barw Polski na mistrzostwach Europy w Oslo.

Z ostatnich doniesień prasy angielskiej wynika, że b. mistrz Polski w rzucie młotem Kordas wyraził również gotowość startowania w Oslo, ale... w barwach angielskich.

Anglicy, których lekka atletyka obecnie nie odbiega wiele poziomem od naszej, starają się przyspieszyć załatwienie obywatelstwa Kordasa i wzmocnić w ten sposób swą drużynę na Oslo.

Na łamach „News Chronicle” w artykule pt. „Brytyjska lekka atletyka zyskuje pożytecznego rekruta” jeden z funkcjonariuszy A. A. A. skarży się, że formalności związane z obywatelstwem Kordasa trwają tak długo, wyraża jednak nadzieję, Kordas będzie startował w Oslo.

Biorąc pod uwagę ostatnie wyniki Kordasa w Motpur Park :47 mtr 28 cm. w rzucie młotem i 12 mtr. 90 cm. w pchnięciu kulą — nie wydaje się, aby mógł on wiele zdziałać w Oslo.

Bądź, co bądź spotkanie się dwojga mistrzów Polski na zawodach w Oslo będzie dosyć charakterystyczne. Walasiewiczówna, która całe życie spędziła w Stanach Zjednoczonych pragnie bronić barw Polski — Kordas u schyłku swojej kariery pragnie wystąpić jako Anglik... podnieść poziom naszego piłkarstwa,

które musi godnie reprezentować naszą pozycję w świecie...

...by wzbudzić zainteresowanie publiczności, tym samym wzmocnić kasowo kluby które obecnie borykają się z trudnościami finansowymi...

...by uniknąć bałaganu, jaki obecnie wytworzył się w rozgrywkach mistrzostw skich i...

...cały szereg „by” ciśnie się na usta każdego sportowca, któremu drodze jest dobro sportu polskiego i dlatego powiedzieć muszę otwarcie i jasno: Jestem za ligą!

„Kochany Sportcie! — piszą z Bydgoszczy — dwaj nieczytelnie podpisani zwolennicy piłki nożnej — z niecierpliwością czekamy na reaktywowanie ligi państwowej, która jest tak konieczną jak koniecznym jest egzamin w końcowym okresie nauczania.

L. Jasieniak z Bielska pisze: W związku z rozpisaniem przez Panów ankietą „za względnie przeciw reaktywaniu Ligi Państwowej”, przesyłam kupon z pozytywną odpowiedzią. Odpowiedź ta jest równocześnie zgodną z życzeniem dwóch pozostałych członków mojej rodziny (!).

Chrzan Bytom, Oświęcimska 1 — krótko wypowiada się za ligą: Zdaje sobie sprawę i wiem, że liga państwowa to okno na świat dla piłkarstwa polskiego

Eugeniusz Rysak — Warszawa, Skarpie 21 pisze: — Widzę w reaktywaniu ligi jedyną możliwość w podniesieniu piłkarstwa polskiego, jeżeli nie całego, to w każdym razie drużyn ekstraklas, a więc tych drużyn, które reprezentować będą sport polski w spotkaniach międzynarodowych.

Kluby ligowe w rozgrywkach o zaszczytny tytuł mistrza Polski niewątpliwie podniosą swój poziom gry, naucają się grać przyswojonym systemem.

...Zgadzam się zupełnie z silnym argumentem p. Kotwickiego z Łodzi, że „piłkarstwo bez ligi, to szkolnictwo bez wyższych uczelni” — pisze Grabowiecki Stanisław z Warszawy.

„Stali Czytelnik Sportu” — Albrecht Jan z Sopot tak argumentuje swoje poglądy: „W Polsce (nie mówię już o zagranicy) była magnesem przyciągającym do sportu szerokie masy miłośników sportu przekonany jestem, że nie będzie głosów przeciwnych.

Uważam, że samo słowo „drużyna ligowa” ma swoją wymowę. Świadczy, że mowa jest o zespole naprawdę wyborowym, różniącym się od innych drużyn.”

E. Rynkiewicz — Rzeszów pisze nam w obszernym liście m. in.: „Bezpośrednio po ukazaniu się ankiety w „Sportcie” przeprowadziłem i ja ankietę wśród moich kolegów - sportowców. Po dłuższej, gorączkowej debacie doszliśmy do przekonania, iż jesteśmy bezwzględnie za ligą. Motywy, na jakich oparliśmy nasze zdanie o lidze były następujące:

1) Z przeszło rocznej obserwacji moź na zanotować coraz to większy spadek poziomu piłkarstwa polskiego. Tyle kar sypiących się jak z rogu obfitości na zawodników było rzeczą niespotykaną przed wojną.

2) Sam fakt niezdecydowanego stanowiska PZPN nad projektami tegorocznych rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo Polski mówi sam za siebie.

3) System pucharowy krzywdzi okręgi, gdzie poziom piłkarski stoi wysoko a które łatwo przez wadliwe wylosowanie odpaść mogą już w eliminacjach.

4) Ligi piłkarskie istnieją we wszystkich państwach.

Łysakowski Józef, Kraków, Al. Krajskiego pisze: „Jestem bokserem, lecz sprawa ligi piłkarskiej obchodzi mnie na równi z wszystkimi innymi patrzającymi sportowcami. Jestem za ligą!

I na koniec wyjątek z prasy sportowej:

W artykule wstępnym „Sportowca” (Czesłochowa) Czesław Kaczmarek pisze: „Kluby silne nie miały dotąd całkiem po prostu czasu na rozgrywki w ramach klasy A Spotkania z drużynami zagranicznymi, dawanie graczy do reprezentacji państwowej, wyjazdy trwające po parę tygodni uniemożliwiały branie udziału w regularnej młócki mistrzostwowej. Kluby te wreszcie lekcewały spotkania z przeciwnikami swojej grupy i pozwalały sobie nawet na przegrywanie, wystawiając rezerwowych. Wydzielenie naszych czołowych klubów z tej klasy nieco gorszych poziomem gry towarzyszy pozwoli na wświetlenie sytuacji

Mimo, że te ekstraklasy nie ma jeszcze oficjalnie, mimo, że dopiero zaczęła się dyskusja na temat czy należy te ekstraklasy formować, samo życie dało już na to odpowiedź.

Nie może być w dalszym ciągu kontynuowany system który nakazuje czołowym drużynom spotkania z przeciwnikami o różnicy nieraz dwóch klas.”

Polka Ostrawa (Mor.Ostrawa) przegrała Rymerem 4:5 (3:1)

W ub. czwartek drużyna Rymera w trzy dni po swym powrocie z województwie rzeszowskim przegrała mecz towarzyski ze znaną już Polką Ostrawa.

Mimo dnia powszedniego około 3000 widzów było świadkami niezwykle entuzjastycznej gry i pięknego zwycięstwa drużyny polskiej.

Polka Ostrawa wystąpiła do meczu z Rymerem w swym najsilniejszym składzie z Schefferem, Vidlicką, Bouzom i Vroblem na czele. Rymer bez kłopotu zwyciężył Polkę. Mecz prowadził p. Oleś b. dobrze.

Kop. Rymer w swym tournée po wojew. rzeszowskim uzyskała następujące wyniki: z Resovia 4:3 i 4:2; z Cukrownią Przeworsk 5:1; z Legią Krosno 1:3; z Orłem Gorlice 3:2; z Jarońskiem klubem Sportowym 5:2; z Czuwajem (Przemyśl) 2:0. Tak więc na 7 rozegranych w ciągu 9 dni spotkań Rymer wygrał 6 meczów, przegrywając jeden i osiągając stosunek bramek 34:12.

defensywy. Czwartą bramkę dla Rymera strzelił Kostaniak po pięknej kombinacji: Franke — Wilczek — Kostaniak.

Przy przyniętającej wprost przewadze Rymera Sleska Ostrawa zdobywa wyrównanie z przypadkowej akcji Vrobla.

Decydującą o zwycięstwie bramkę — ku olbrzymiej radości widzów — zdobył w przedostatniej minucie gry Franke.

Drużyna Rymera zaproszona została przez Sleska Ostrawę na rewanż do Morawskiej Ostrawy. Mecz prowadził p. Oleś b. dobrze.

Kop. Rymer w swym tournée po wojew. rzeszowskim uzyskała następujące wyniki: z Resovia 4:3 i 4:2; z Cukrownią Przeworsk 5:1; z Legią Krosno 1:3; z Orłem Gorlice 3:2; z Jarońskiem klubem Sportowym 5:2; z Czuwajem (Przemyśl) 2:0. Tak więc na 7 rozegranych w ciągu 9 dni spotkań Rymer wygrał 6 meczów, przegrywając jeden i osiągając stosunek bramek 34:12.

DO NEW YORKU POJEDZIE SZWECJA

W Sztokholmie powtórzyła się historia z Paryża Po prowadzeniu 2:0 przez Jugosławię wygrali Szwedzi 3:2

W dramaturgicznej walce Szwecja wygrała finał strefy europejskiej z Jugosławią.
Historia meczu Jugosławia — Francja powtarza się, tylko teraz z wynikiem niekorzystnym dla tej ostatniej.
Oto nagłówki wiadomości, jakie przy nosi prasę zagraniczną z finałowego meczu strefy europejskiej pomiędzy Szwecją a Francją, który odbył się w ub. tygodniu w Sztokholmie.

Trzej muskietierowie zawiedli

Trzech muskietierów tenisa jugosłowiańskiego Puncce, Pallada i Mitic nie pojedzie w tym roku za ocean, aby w finale międzystrefowym walczyć z USA, mimo iż byli oni muiowanymi faworytami.
Zaszczyci reprezentowania Europy w tych rozgrywkach po raz pierwszy w historii turnieju o puchar Davisa dostąpiła Szwecja. Ta sama Szwecja, która dotychczas mając wspaniałych biegaczy, pływaków, szermierzów czy narciarzy w tenisie była raczej outsiderem.

Zdaje się, że przed wojną obok doskonałego w grze na hali Schroedera, najslawniejszym tenisistą tego kraju był... jego król popularny na kortach Lazurowego Wybrzeża Mister G. Poza tym, żaden tenisista szwedzki nie potrafił swoim występem wzbudzić sensacji, ani tym bardziej sam też na korcie sensacji tej nie zgotował.

Niespełnione proroctwa

Większość przewidywań znawców tenisa była raczej zgodna z tym, że także i w pierwszych po wojnie rozgrywkach pucharowych w Szwecji Europę reprezentować będzie Jugosławia, mimo iż w latach wojny wyrosła taka sława tenisowa jak Bergelin.

Jako podstawę do tych przewidywań brano fakt, że tenisista Jugosławii odnie sił w bież. sezonie wspaniałe sukcesy i mając najtrudniejszą „połówkę” potrafił po kolei zwyciężyć Egipt 5:0, Czechosłowację 3:2 i Francję, w której barwach grał mistrz Wimbledonu Petra także 3:2.

Tymczasem faworyt zawiódł, los spiałął figla i Europa przeżyła wielką sensację.

Nie byłoby żadną sensacją, gdyby Jugosławia odpadła już w drugiej rundzie pokonana przez Czechosłowację, a jeszcze nie dziwionoby się, gdyby tej sztuki dokonała Francja, ale Szwecja powinna była przegrać, takie było zgodne zdanie całej Europy.

Wszystko byłoby w porządku...

I po pierwszym dniu rozgrywek wydawało się, że wszystko pójdzie zgodnie z planem, a nawet, że Jugosławia plan „przekroczy”. Po pierwszych dwóch spotkaniach rozegranych na kortach Varberg Tennis Club przy niebywałym wprost zainteresowaniu ze strony publiczności Jugosławia prowadziła 2:0, Pallada wygrał niespodziewanie z Bergelinem, a Mitic z Johansenem.

Nawet zwycięstwo Szwedów w grze podwójnej nie potrafiło w nikim nadał zachwiać przekonania i wiary w Jugosłowian.

...gdyby nie trzeci dzień

Tymczasem sprawa wygrania meczu zaczęła na kortach Argerg Tennis Clubu przyjmować całkiem inny obrót. Tenis sistsi szwedzcy postawili wszystko na jedną kartę niezrażeni niepowodzeniem z pierwszego dnia zagraли wprost z fantastyczną ofiarnością i powtórzyła się historia z Paryża z meczu Jugosławia — Francja z tym, że pecha miała teraz Jugosławia.

W pierwszym spotkaniu trzeciego dnia Johanson rakieta nr. „2” Szwecji spotkał się z Palladą, pogromcą Bergelina szwedzkiej rakiety nr. 1.

Johanson zagrał jak jeszcze nigdy dotychczas, zabsynął formą, której nikt nigdy by się po nim nie spodziewał. Wprost przeciwnie Pallada był w tym dniu jakiś nieswój, z trudem poruszał się po korcie, był ociężały, jakby przemęczony grał zupełnie bez polotu i nie stanowiąc dla wspaniale uosobionego Szweda zbyt groźnego przeciwnika Johanson zagrywając niemal bezbłędnie wygrał swoje spotkanie w trzech krótkich setach 6:3, 6:4, 6:4.

„Wielka gra”

Przy stanie meczu 2:2 na kort wyszli, wielka nadzieja Szwecji, jej najlepszy gracz pupilek publiczności Bergelin i gracz drugiej strony doświadczony szybki jak błyskawica, Mitic.

Już po wymianie pierwszych piłek widać że gra będzie długa i zacięta. Mitic nie peszy się tym, że spoczywa na nim cała odpowiedzialność, że ma przeciw siebie przeciwnika, którego wole zwycięstwa potęguje wola całej widowni.

Pierwszego seta wygrywa Jugosłowianin 7:5.

Także w drugiej secie ma on na swoim przeciwnikiem znaczną przewagę Szwedowi nie wychadzą początkowo nawet najbardziej siłki. Widać że Szwed jest speszony i zdenerwowany. Mitic gra bardzo dokładnie i ostrożnie.

Drugiego seta wygrywa 6:3.

Wydawało się, że wynik meczu jest już przesądzony. Niespodziewanie jednak w trzecim secie Szwed zrywa się na reszcie do walki. Zdołał on nareszcie pozbawić się duszącej się wprost tropy i zaczął grać na całego. Mitic początkowo nie daje się wytrącić z równowagi, ale po kilku gemach zaczyna wyraźnie siabnąć.

Mister G. zadowolony

Seta wygrywa ku nieopisanemu radości swoich „zimnych” rodaków.

Siedzący w loży i obserwujący cały przebieg trzeciego dnia rozgrywek król Gustaw uśmiecha się przyjaźnie do Bergelina i zamienia z nim kilka słów.

Zaczyna się czwarty set. Początkowo zdawało się, że Mitic znów się odnalazł, wygrywa on nawet pierwszego gema, ale w następnych na korcie panuje znów Bergelin, który teraz zagrywa wprost fantastycznie. Gonil on przeciwnika po korcie, każda piłka jest wspaniałym schodem.

Mitic rezygnuje z walki, oszczędza się wyraźnie na piątym seta. Bergelin wygrywa 6:2.

Co będzie teraz? Czy Mitic pokaże swoje pazurki i dzięki rutynie oraz pewnej niezachwianej zresztą przewadze technicznej potrafi pokonać Szweda?

— Czy nad meczem zawisło fatum Paryża?

Po przerwie rozpoczyna się decydująca gra. Bergelin zwolnił nieco tempo, gra bardzo ostrożnie, pragnie w pierwszych gemach wypróbować przeciwnika i przekonać się jaki system gry przybliże on w tym decydującym secie. Ten system odpowiada raczej Miticowi, który także kładzie teraz wszystko na jedną kartę i resztkami sił, wybitnie resztkami sił zaczyna gonić przeciwnika po korcie. Szczęście sprzyja Jugosłowianowi i prowadzi on na wet 3:1.

Uwaga! Bergelin atakuje

Bergelin zarzuca od tej chwili nic nie dająca taktykę wyczekiwania, orzechodzi z defensywy do ofensywy i teraz następuje równa walka dwóch ludzi, z których każdy pragnie za wszelką cenę wygrać.

Bergelin wyrównuje 3:3. Mitic jednak dalej walczy z wielkim poświęceniem i

prowadzi 4:3, znów swój serwis wygrywa Bergelin i jest 4:4.

Następnego gema wygrywa Mitic. Jest 5:4.

Serwuje Szwed — Mitic desperacko walczy i prowadząc 40:15 ma piłkę setową, nie potrafi jej jednak wykorzystać.

Bergelin gra bardzo przytomnie przy siatce mija Miticą, wyrównuje i wygrywa następne dwie piłki oraz gema, jest 5:5.

Wśród idealnej ciszy na widowni oby dwaj tenisisci wygrywają na zmianę swoje serwisy. Przy stanie 8:8 i serwisie Mitic następuje załamanie się tego ostatniego.

Bergelin jest świeższy, bardziej ruchliwy i przytomniejszy, potrafi wygrać serwis swojego przeciwnika i prowadzi 9:8. Teraz musi nastąpić bezapelacyjny koniec tego denerwującego spotkania. Bergelin jeśli chce wygrać mecz musi wygrać swój serwis. Tak się też dzieje.

Ostatni gem jest namiętnie popisowym Szweda, który gra z wielką brawurą, ryzykuje, pozwala sobie na wyczeki do siatki i wspaniałym weylem, pa którym piłka ląduje idealnie niemal w rogu kortu, kończy swojego przeciwnika. Mistrz Szwecji wygrywa seta, grę i mecz.

Szwedzi szaleli ze szczęścia...

To, co się działo na trybunach po ostatniej piłce trudno sobie wyobrazić, Szwedzi wykazali, że wbrew przyjętemu ogólnie twierdzeniu, nie „są zimni i opanowani”.

Takiego entuzjazmu nie powstydziliby się ani Włosi, ani Węgrzy.

Król Gustaw schodzi z loży i gratuluje obydwu tenisistom wspaniałej walki. Bergelin jest szczęśliwy i w oczach jego widać żywą radość — Mitic gratuluje mu sukcesu, ale widać, że jest całkowicie załamany.

Mała grupka jugosłowiańska smutna opuszcza kort, sen o pięknej podróży do Ameryki rozwiął się, w Europie na pierwsze miejsce wysunęła się dziś Szwecja.

Jugosłowianie przeżywają to samo uczucie jakie musieli opanować po przegranych meczach pewnych zwycięstwa Czechów i jeszcze pewniejszych Francuzów. Tak więc to, co czyni rozgrywki ciekawymi — niespodzianka — znów tu triumfowała.

Nowa porażka AKS-u tym razem z Concordią Knurów Z BOISK PIŁKARSKICH ŚLĄSKA

CONCORDIA (Knurów) — A. K. S. (Chorzów) 3:0 (2:0)

Knurów. Beniaminek A klasy Concordia Knurów odniosła duży sukces, zwyciężając po interesującej grze mistrza śląskiej A-klasy grupy II A K. S. w stosunku 3:0.

Chorzowianie mimo, że do spotkania tego wystąpili w swoim najsilniejszym składzie z Piątkiem, Pyłem i Spodzieją na czele musieli uznać wyższość drużyny rybnickiej, której atak w dniu tym był wyjątkowo dobrze strzelawo dysponowany.

W drużynie AKS-u zawiódł przede wszystkim atak, który nie wykorzystał szeregu murowanych pozycji podbramkowych.

POGON (Katowice) — MKS (Zawiercie) 4:3 (2:2)

Zawiercie. W ub. sobotę gościła w Zawierciu drużyna katowickiej Pogoni, która z trudem wygrała z miejscowym MKS-em w stosunku 4:3, Pogoń wystąpiła bez Gawlika.

RKU Sosnowiec — Sarmacja Będzin 4:4 (2:2)

Sosnowiec. W czwartek na stadionie RKU w Sosnowcu odbył się ciekawy mecz piłkarski między mistrzem okręgu RKU Sosnowiec i beniaminkiem kl. A Zagłębia RKS Sarmacja.

W pierwszej połowie spotkanie miało bardzo ładny i żywy przebieg. W drugiej części gry gra przybrała niepotrzebnie na ostrości, obydwie strony uciekały do gry faul, czemu nie przeciwodziłał nieudolny sędzia.

Bramki dla RKU zdobyli Huras 2 i Słota 2. Dla Sarmacji Orzechowski 2, Lewiński i Michalik. Widzów, mimo dnia powszedniego, 2000.

RKS OŁÓW — HUTN. KS SZPIENICE 1:1 (1:0)

Strzybnica. W meczu towarzyskim powyższych zespołów po nadzwyczaj ciekawej i zaciętej walce uzyskano wynik remisowy, który w zupełności odzwierciedla przebieg gry. Do paury nieznaną przewagę posiadała drużyna Ołowia, dla której w tym czasie bramkę uzyskał ładnym strzałem Dietrich. Po przerwie

ze strzału lewego łącznika goście uzyskali wyrównanie.

KS ŚLĄSK ŚWIĘTOCHŁOWICE — KS 27 ORZEGÓW 3:2 (2:1)

Świętochłowice. A-klasowy zespół Śląska ze Świętochłowic musiało się mocno napracować, by ze spotkania tego wyjść zwycięsko.

Bramki dla gospodarzy zdobyli Kamiński dwie i Koczy jedną.

W przedmeczach drużyn rezerwowych Śląsk zwyciężył w stosunku 1:0.

LECHIA MYŚLOWICE — ZSK DĄBRÓWKA 9:1 (3:1)

Myślowice. Zespół Lechii rozgromił drużynę gości panując niepodzielnie przez cały okres 90 min. gry na boisku. Bramkami podzielił się Kapuśniok, i Poczuwa.

Czworolec piłkarski w Bielsku

Bielsko. Z okazji poświęcenia stadionu BBTS odbył się w Bielsku ciekawy czworolec piłkarski z udziałem gospodarzy Leszczyńskiego KS, Hejnał (Kęty) oraz Siły Pszczyniec.

W pierwszym dniu turnieju Siła zremisowała z Leszczyńskim 3:3 (1:1), a BBTS rozgromił Hejnał (Kęty) 5:5 (1:0). W drugim dniu turnieju Leszczyński w najładniejszym meczu pokonał Hejnał 5:1 (1:0), zaś mecz BBTS SŁa po zażartej walce zakończył się wynikiem nierozstrzygniętym 0:0.

AKS CHORZÓW — WALCOWNIA DZIEDZICE 5:3 (3:2)

Dziedzice. Bawiący tu doskonale zespół AKS-u napotkał w drużynie Walcowni zupełnie równorzędnego przeciwnika i dopiero po zażartej walce w drugiej połowie meczu uzyskać zdołał zwycięstwo.

Do paury AKS uzyskał bramki ze strzałów Piątka dwie oraz Spodziej. Dla Walcowni obla bramki zdobył Krzyżyk.

Po przerwie strzelcami bramek byli Spodzieja i Pytel dla AKS-u i Maldok dla Walcowni. * * *

Dwaj znani piłkarze „Polonii” bytomskiej Matias i Kozok trenują klubowy bielski. I tak Matias podlega formie swoich pupilków z BBTS a Kozok znów stara się z drużyny Leszczyński KS uczynić przyszłych „mistrzów” i kandydatów do ekstraklasy śląskiej.

Dokończenie sprawozdania ze str. 1-szej

3 dni na Sołacz

Pierwsze po wojnie mistrzostwa pływackie Polski

SOBOTA 20 LIPCA

400 m st. dow. męzc. mistrz. 1) Ramola (Pogoń Katowice) 5:46,1, 2) Peglig (Warta Poznań) 5:49,2, 3) Czuperski (Elektryczność Warszawa).

400 m. styl. dow. kobiet mistrz. 1) Dawidowiczówna (Cracovia) 6:58,6, 2) Szelagowiczówna (HCP Poznań) 7:13,2, 3) Wojewodźcówna BBTS Bielsko.

100 m. styl. dow. I kl. 1) Paczkowski (Warta) 1:15,1, 2) Szyłłwki (Elektryczność) 1:16, 3) Moczyłowski (Grudziądz).

200 m. styl. klas. mistrz. 1) Iwa nowski (Wrocław) 3:06,4, 2) Jarecki (HCP) 3:07,9, 3) Domagała (Giszowiec).

200 m. styl. klas. męzc. I kl. 1) Cichoński (Warta) 3:10,4, 2) Kowalski (Wisła Kraków) 3:15,2.

100 m. styl. klas. kobiet I kl. 1) Szczepaniakówna (Zjednoczenie Łódź) 1:48,1, Szulcówna (San Poznań) 1:53.

4x200 m. styl. dow. męzc. I kl. 1) Brda Bydgoszcz 12:11, 2) Elektryczność 12:23,3.

3x100 styl. zmienny kobiet kl. mistrz. 1) Cracovia 5:04, 2) Siemianowiczanka 5:09,1, 3) BBTS 5:19,4.

NIEDZIELA 21 LIPCA

200 m. styl. dow. mistrz. męzc. 1) Ramola Pogoń 2:38,6, 2) Czuperski Elektryczność 2:43,1, 3) Peglig Warta 2:44,8.

200 m. styl. dow. kobiet kl. mistrz. 1) Wójcicka (Polonia Bytom) 3:32,6, 2) Szumiłowska (Grudziądz) 3:37,7, 3) Niestrojówna (Siemianowiczanka) 3:37,9

Czy o tym już wiecie...

ŚLĄSK DZIELI DRUŻYNY PIĘSCIARSKIE NA TRZY KLASY

Katowice. Na podstawie wyników spotkań o drużynowe mistrzostwa Śląska tworzy się klasy A, B i C.

Do klasy A zaliczono następujące kluby: 1) KS „Zryw” Świętochłowice, 2) ZZK Tarnowskie Góry, 3) RKS „Slavia” Ruda, 4) RKS „Satory” Chorzów, 5) KS „Siemianowiczanka”, 6) WMKS Katowice.

Do klasy B zaliczono następujące kluby: 1) KS „27” Orzegów, 2) KS „Skra” Zabrze, 3) KS „Bałdon” Katowice, 4) RKU Sosnowiec, 5) KS „Lechia” Myślowice, 6) TS „Naprzód” Lipiny.

Do klasy C zaliczono następujące kluby: 1) HKS Szopienice, 2) KS „Polonia” Bytom, 3) BBTS Bielsko, 4) RKS „Batory” II Chorzów, 5) KS „Concordia” Knurów, 6) KS „Pogoń” Katowice, 7) K S „Huta Pokój” Nowy Bytom.

INŻ. GRABOWSKI USTAPIŁ Z PZPN - u

Kraków. Według wiadomości nadeszłych do Krakowa referent spraw zagranicznych PZPN-u inż. Jerzy Grabowski wniósł prośbę o zwolnienie go z piastowanego urzędu, motywując ją nawałem zajęć zawodowych. Zarząd P.Z.P.N. przychylił się do powyższej prośby i wyraził inż. Grabowskiemu podziękowanie za dotychczasową współpracę. W miejsce inż. Grabowskiego dokooptowany został Andrzej Przeworski, znany przedwojenny działacz sportowy, który w ub. tygodniu powrócił do kraju.

1650 zawodników z całej Polski na starcie Wielkie zawody ZWM w Warszawie Mitan biegnie 100 mtr. w czasie 13,1

Warszawa. W niedzielę i poniedziałek odbyły się w Warszawie z okazji zlotu ZWM wielkie zawody sportowe, które zgromadziły na starcie 1650 zawodników, członków młodzieżowych klubów robotniczych z całej Polski. Zawody te wykazały, że w klubach robotniczych praca idzie na całego i że zawodnicy tych klubów osiągają coraz lepsze wyniki.

Przed stadionem Legii przewinęli się przez dwa dni piłkarze, bokserzy, zapasnicy, siatkarze i lekkoatleci Zrywów i OM TUR-ów całej Polski.

W płce nożnej w dwudniowym turnieju ZWM Lublin pokonany został przez ZWM Gdańsk 1:2, a ZWM Łódź wygrał z ZWM Wrocław 4:1 (2:1). ZWM Rzeszów uporał się po ciężkiej walce z ZWM Kraków 3:2 (2:1).

W meczu reprezentacji ZWM i Milicji, ta ostatnia pokonała wysoko ZWM, bo 8:1 (1:1). Skład reprezentacji Milicji oparty był na WMKS Katowice.

W turnieju siatkówki pierwsze miejsce zajął ZWM Łódź przed OM TUR Łódź.

W meczu zapasniczym Skra Warszawa pokonała ZWM Bydgoszcz 12:9.

Wreszcie w boksie odbyło się szereg walk, które dały następujące wyniki:

Waga musza: Borowicz (Pomorze) zremisował z Szerszeniem (Śląsk). Waga kogucia: Rusin (Śląsk) wygrał na punkty z Wróblewskim (Poznań).

100 m. styl. na wznak kl. mistrz. 1) Zymer (Polonia Bytom) 1:20,1, 2) Rajczak (Warta) 1:22,4, 3) Kowalski (Cracovia) 1:22,4.

100 m. styl. na wznak kob. kl. mistrz. 1) Szelagowiczówna (HCP) 1:32, 2) Dawidowiczówna (Cracovia) 1:38,9, 3) Niestrojówna (Siemianowiczanka) 1:44,2. Na starcie zabrakło Kokotówny Pogoń Katowice, która zawsze jeszcze zajmuje pierwsze miejsce w tabeli tej konkurencji.

Skoki z trampoliny męzc. klasa mistrz. 1) Bredlich (Siemianowiczanka) 129,06 pkt., 2) Skorupka (Pogoń) 102,50 pkt.

4x200 m. styl. dow. męzc. kl. mistrz. 1) Warta Poznań 11:20,1, 2) Pogoń Katowice 11:20,6, 3) Cracovia.

4x100 m. styl. dow. kob. kl. mistrz. 1) Cracovia 6:33,4, 2) Siemianowiczanka 6:35,7, 3) San Poznań 6:55,1.

400 m. styl. dow. męzc. kl. I i 1) Gronowicz (Krotoszyn) 6:22,6, 2) Paczkowski (Warta) 6:32,2.

100 m. styl. dow. kobiet kl. I i 1) Kubiakówna (San) 2:01,6, 2) Simkówna (BBTS) 2:01,8.

100 m. styl. klas. męzc. kl. I i 1) Cichoński (Warta) 1:27,2, 2) Zmizdiński (Warta) 1:27,4.

3x100 m. styl. zmienny kob. I kl. 1) San Poznań 5:32, 2) Wrta, 3) Grom Gdynia.

Mecz w piłkę wodną między reprezentacją Polski wschodniej a reprezentacją zachodniej zakończył się zwycięstwem Polski wschodniej w stosunku 3:2 (2:1).

Poniedziałek, 22 lipca

100 m. styl. dow. mistrz. męzc.: — 1) Ramola (Pogoń) 1:09, 2) Cieślak (Filmowiec Łódź) 1:10,1, 3) Małecki (San) 1:10,5.

100 m. styl. dow. kob. kl. mistrz.: — 1) Dawidowiczówna (Cracovia) 1:23,4, 2) Bredelówna (Grudziądz) 1:27,3, 3) Wojewodźcówna (BBTS) 1:32,3.

100 m. styl. dow. kob. I kl.: 1) Janosiłówna (Warta) 1:32,2, 2) Kwiatkowska (San) 1:36,2.

200 m. st. dow. męzc. I kl.: 1) Gronowicz (Warta) 2:50,4, 2) Paczkowski (Warta) 2:57,2.

100 m. styl. klas. kob. mistrz.: 1) Szumiłowska (Grudziądz) 1:39,3, 2) Niestrojówna (Siemianowiczanka) 1:39,4.

100 m. styl. na wznak męzc. I kl.: 1) Szybiński (Elektryczność) 1:27,1, 2) Klinkus (Wisła Kraków) 1:29,1.

100 m. styl. klas. męzc. kl. mistrz.: 1) Jarecki (HCP) 1:24,2, 2) Brzozowski (Elektryczność) 1:25,3, 3) Domagała (Giszowiec) 1:26,4.

100 m. styl. dow. kob. kl. I: 1) Szczepaniakówna (Łódź) 1:50,2, 2) Lubostańska (San) 1:54,1.

Skoki z wieży męzc. kl. mistrz.: — 1) Skorupka (Pogoń Katowice) 98,82 pkt., 2) Klaptozc (BBTS Bielsko) 95,44 pkt.

3x100 m. styl. zmiennym męzc. kl. mistrz.: 1) Warta Poznań 4:02,2, 2) Pogoń Katowice 4:04,5, 3) Cracovia 4:08,9.

4x100 m. kob. kl. I: 1) Warta 7:24,2, 2) San Poznań 2:27.

3x100 m. styl. zmiennym męzc. kl. I: 1) Elektryczność Warszawa 4:11,2, 2) Warta Poznań 4:14,2, 3) San Poznań 4:22,3.

Skoki z trampoliny męzc. I kl.: — 1) Witkowski (Zjednoczenie) 27,32 pkt., 2) Przyborowicz (Zjednoczenie).

Skoki z trampoliny kob. I kl.: 1) Dulawianka (BBTS) 37,94.

Piłka wodna Polska południowa — Polska północna 3:2 (2:1).

Wielkie zawody ZWM w Warszawie Mitan biegnie 100 mtr. w czasie 13,1

Waga piórkowa: Rożek (Poznań) zremisował z Grzybowskiem (Łódź).

Waga lekka: Rinke (Pomorze) nierozstrzygnął walki z Woźniakiem (Łódź).

Waga półśrednia: Wolniakowski (Poznań) wygrał przez t. ko. w pierwszej rundzie z Kozłkiem (Śląsk).

Waga średnia: Nowicki (Pomorze) wygrał w 2 rundzie przez t. ko. z Witkiem (Śląsk).

Waga półciężka: Bednarz (Pomorze) wygrał w pierwszym starciu przez t. ko. z Itkiem (Śląsk).

Największą jednak imprezą sportową zlotu były zawody lekkoatletyczne, które przyniosły następujące rezultaty:

100 m. męzczyzn: 1) Czarnicki (OMTUR) 11,5, 2) Hast (OMTUR) 11,7, 400 m.: 1) Piluch (OMTUR) 54 sek., 2) Musiłowicz (OMTUR) 56 sek.

800 mtr.: 1) Łapiński (OMTUR) 2:04,7 2) Bałachowski (Zryw) 2:08,1.

1500 m.: 1) Nieroba (OMTUR) 4:23,8, 2) Majzner (OMTUR) 4:27,9.

3000 m.: 1) Dzwonkowski (Zryw) 9:29, 2) Nowakowski (OMTUR).

5000 mtr.: 1) Dzwonkowski (ZWM) 16:52, 2) Nowakowski (ZWM) 15:54,3.</

Powojenny układ sił w piłkarstwie państw europejskich

Na boiskach piłkarskich całej Europy

Po wielkich spustoszeniach minionej wojny najszybciej „pozbiłerali się” sportowcy. Wprawdzie zmuszeni oni są jeszcze ciągle walczyć z wieloma trudnościami: brakiem sprzętu, odpowiedniego wyżywienia, pieniędzy, — istnieją nadal wielkie trudności w nawiązywaniu kontaktów międzynarodowych, pożytych w czasie wojny a jeszcze większe w uzyskaniu odpowiednich zezwoleń na wyjazd za granicę to jednak życie sportowe w Europie przypominać zaczyna powoli stonksunki przedwojenne.

Rzecz oczywista, że największą ruchliwość wykazują piłkarze.

W wielu krajach ukończono już pierwsze powojenne mistrzostwa w innych są one już na ukończeniu.

Rozgrywki te dają pewien chociaż niedoskonały obraz układu sił w poszczególnych krajach.

W artykule tym zrobimy pobieżny przegląd sytuacji w państwach europejskich w piłce nożnej. Spotkamy się w nim z szeregiem znanych przed wojną klubów, które posiadały doskonałą markę w całym świecie i odgrywały dziś nadal decydującą rolę w swych krajach w tej dziedzinie sportu ale równocześnie poznamy się z nowymi wielkościami.

Choć czasem pod nową nazwą ukrywa się stara wielkość (tak np. znany klub włoski Ambrosiana z Mediolanu nosi dziś równie piękną nazwę Internazionale).

Zacznijmy od Francji

W tegorocznych mistrzostwach Francji brało udział aż 17 klubów ze wszystkich zakątków tego kraju. Mistrzostwa rozgrywane były w jednej grupie co wymagało od wszystkich drużyn bardzo wielkiego wysiłku. Rzecz oczywista że tylko drużyny silne finansowo, dysponujące dobrymi rezerwami odegrały w mistrzostwach decydującą rolę.

Charakterystycznym jest że prowadzenie w tabeli ulegało bardzo czestym zmianom a różnice zdobytych punktów w końcowej tabeli są stosunkowo minimalne.

Tytuł mistrza Francji zdobyła ostatecznie drużyna Lille która w roku bieżącym zdobyła również puchar Francji.

Wicemistrzem zostało St. Etienne.

Końcowa tabela rozgrywek o mistrzostwo Francji przedstawiała się następująco: 1) Lille 46 pkt. (34, 92:47) 2) St. Etienne 44 pkt. (34, 85:68) 3) Roubaix 41 pkt. (34, 60:38) 4) Reims 39 pkt. 5) Rennes 37 pkt. 6) Lens 36 pkt. (34, 73:57) 7) Rouen 36 pkt. (34, 53:47) 8) Racing Paris 35 pkt. 9) Marseille 34 pkt. 10) Cannes 33 pkt. 11) Strassburg 33 pkt. 12) Red Star 32 pkt. 13) Setes 32 pkt. 14) Rodez 31 pkt. 15) Le Havre 30 pkt. 16) Metz 25 pkt. 17) Sochaux 15 pkt.

U amatorów mistrzostwo zdobył zespół Aachen zwyciężając w decydującym spotkaniu drużyny Czeres 3:1.

W zawodowych drużynach francuskich występują bardzo licznie gracze zagraniczni, gdyż kluby te dysponują dużymi sumami. Tak więc obecnie Olimpie Marselle przeznaczyli sześć milionów franków na zakup nowych graczy (M. in. w rachubę wchodził środkowy pomocnik luksemburskiej drużyny Dudelange). O piąconych cenach świadczy fakt że za główną podporę drużyny Lille środkowego napastnika Bihela płaci Le Havre dwa miliony franków odstępnego. Przede wszystkim jednak główny import graczy pochodzi z Afryki, dokąd już wyjechała spora ilość managerów.

Zarówno kluby francuskie, jak i reprezentacja Francji zyskały sobie dzięki ostatnim zwycięstwom doskonałą markę.

Związek Francuski przygotował już też kalendarzyk spotkań na przyszły rok który wygląda następująco: 18. 5. Francja — Holandia 24. 5. Anglia — Francja. 1. 6. Francja — Belgia. 8. 6. Szwajcaria — Francja. 15. 6. Francja — Portugalia. Brak jeszcze terminu spotkania rewanżowego z Austrią.

Szwajcaria

Również mistrzostwa Szwajcarii wykazały dość wyrównaną klasę klubów biorących udział w mistrzostwach.

Ostatnia tabela mistrzostw piłkarskich tego kraju jaką otrzymaliśmy z początku czerwca przedstawiała się następująco:

Na pierwszym miejscu znajdował się genewski Servette dzięki zwycięstwom nad swym najgroźniejszym konkurentem do tytułu Lugano 3:0.

Servette miało wówczas 32 pkt. 3 spotkania do rozegrania i korzystniejszy stosunek bramek, podczas gdy Lugano miało o jeden punkt mniej oraz tylko dwie gry do ukończenia rozgrywek.

Obok tych dwóch drużyn jedynie Young Fellows i Grasshoppers mogły sprawić niespodziankę.

W następnym numerze Sport-u postaramy się w dalszym ciągu niniejszego artykułu podać ostateczną klasyfikację drużyn szwajcarskich w tegor. mistrz.

Tabela w pierwszych dniach czerwca przedstawiała się nast.: 1) Servette 32 p.

(23, 43:28), 2) Lugano 31 p. (24, 35:25), 3) Young Fellows 26 p. (24, 37:33), 4) Grasshoppers 25 p. (22, 51:31), 5) Lausanne 24 p. (22, 40:26), 6) Bellinzona 24 p. (22, 36:25), 7) Cantonal 23 p. (23, 28:28), 8) Locarno 23 p. (24, 35:36), 9) Bern 23 p. (24, 31:42), 10) Young-Boys 22p. (24, 40:44), 11) Biel 22 p., 12) Grenchen 19 p., 13) Zürich 16 p., 14) Caux-de-Fonds 16 punktów.

Szwecja

Podobnie jak w Szwajcarii tak i w Szwecji wojna nie wywarła większego wpływu na życie sportowe. O piłce nożnej w tym kraju pisaliśmy już w Sporcie przy sposobności pobytu w Polsce drużyny Norrkoeping.

Mistrzostwa piłkarskie Szwecji na rok 1946 zostały jak wiadomo ukończone już w maju. Mistrzem został Noerkoeping Kamraterna z 28 pkt. przed Goeteborgiem 24 pkt., GAIS-em 22 pkt. 4) Malmoe 21 pkt. 5) AIK Sztokholm 19 pkt. 6) Deegfors 18 pkt. 7) Elfsborg 17 pkt. 8) Helsingborg 16 pkt.

Kluby szwedzkie utrzymują w chwili obecnej bardzo żywy kontakt z drużynami zagranicznymi.

Ostatnio rozgrywane są mistrzostwa państw skandynawskich w których Szwecja

U Sztama jak w wojsku mowi rewelacja kursu w CIWF — Kuhn (Cracovia)

Po pięciu latach służenia Niemcom za port lotniczy, zdewastowany i wyszabrowany zupełnie CIWF na Bielance zaroił się znów od młodych chłopców, ćwiczących z zapalem gry sportowe, lekkoatletykę i piłkę nożną i boks.

Kurs dla bokserów prowadzi jak niedgdy Feliks Sztam — niestrudzony profesor sztuki pięściarskiej.

Iluz to chłopców dziś cieszących się mianiem „poważnych” bokserów wyszło ze szkoły Sztama iluz przyniosło nam chwałę na arenie międzynarodowej?

Tegorocznych kursistów, rzecz jasna, o wiele mniej niż to miało miejsce dotychczas ale zapal do pracy kto wie czy nie przerasta ochoty sprzed wojny. „Opowiada nam o tym rewelacja o bozu — młodzieńki krakowianin Kuhn, który stał się od razu ozkiem w głowie Sztama.

Kazimierz Kuhn ma lat siedemnaście, boks uprawia zaledwie pół roku i dotąd nie przegrał ani jednej walki. Jakkolwiek przeciwnikami jego w ringu byli czasem wysoko notowani pięściarze polscy Pokonał on Zarembika, Winklera, Kulczyckiego zremisował z Kuszem na terenie śląskim obecnie zaś ku zdziwieniu całej publiczności, która tłumnie zgromadziła się w tym dniu na boisku Legii, rozniósł reklamowanego już od dłuższego czasu poznańczyka Jarzysa.

Kraków nigdy w boksie nie odgrywał nawet najmniejszej roli i grzech Chrostka, który też „czystej krwi” krakowianinem nie był żaden bokser, że zdołał się wybić zbyt wysoko na miarę chłaboży krajową. Młodzieńki student Kuhn będzie jednak zdaje się chlubnym wyjątkiem.

Wyznaje on nam, że jego ideałem jest Franek Szymura, którego też na każdym kroku stara się naśladować. Z zapalem gra w szczyptorniaka i koszykówkę jest obrońcą w Cracovii i b. sekcji piłkarskiej co daje mu pierwszorzędną kondycję.

O obozie opowiada dużo i z zapalem Sztam według jego słów jakkolwiek mały i niepozorny umie trzymać cały rozchasyany tłum młodych adeptów boksu w ryzach — „u Sztama jest jak w wojsku”

Najcięższą swą walkę miał właśnie w ub. wtorek z Jarzyssem jakkolwiek wygrał ją bardzo wysoko. Wszyscy przed walką pewni byli zwycięstwa poznańczyka, którego już po mistrzostwach Polski reklamowano jako niespolitykany talent nie mogący tylko w jakichś tam przeszkód zastąpić na mistrzostwach Jareckiego.

Pod koniec przyszłego tygodnia raz jeszcze na stadionie Legii odbędzie się spotkanie bokserkie, nie wiadomo jednak jeszcze kogo Kuhn mieć będzie za przeciwnika.

J. J.

cja niespodziewanie przegrała z Danią 1:3 a ta skolei przegrała z Norwegią 1:2. Ta ostatnia po rekordowym zwycięstwie nad Finlandią 12:0 prowadzi w tabeli rozgrywek.

Bardzo cześćmi gośćmi na półwyspie skandynawskim są Anglije. Okazało się że drużyny angielskie nie przebywają tu po to aby wypocząć po trudach rozgrywek mistrzowskich ale by... rozejrzeć się za graczami dla swych klubów.

Tak więc Birmingham zaproponował doskonałemu napastnikowi AIK Malmö, St. Nilssonowi okragłą sumę 5000 funtów angielskich oraz miejsce w pierwszej drużynie. Jeszcze lepszą propozycję otrzymała jedenastka mistrza Norrköpinga od amerykańskiego klubu Weeking, a mianowicie propozycję przyjazdu na ośm spotkań do Ameryki.

A teraz jeszcze jedna wiadomość z tego kraju.

Silne finansowo kluby szwedzkie dbają

Groble uratowały się od spadku z kl. A Na froncie piłkarskim Krakowa Wisła i Garbarnia już na trzecim miejscu w tabeli

Kraków (tel.) W ubiegły czwartek odbyły się dwa spotkania o mistrzostwo klasy A, przy czym obydwaj przyniosły identyczne wyniki końcowe. Wisła pokonała Borek 4:1 (1:0) po bardzo ambitnej grze drużyny Borku zagrożonej spadkiem do klasy B. Dopiero po przerwie Wisła górowała zdecydowanie nad swoim przeciwnikiem i odniosła zasłużone zwycięstwo. W drużynie Wisły zagrał po dłuższej przerwie Flanek w obronie, a na środku ataku wystąpił w miejsce Artura Filek II, strzelec dwóch bramek, pozostałe zdobyli Cholewa i Legutko. Sędzia p. Mytnik.

Garbarnia pokonała w tym samym stosunku Wieczysto, prowadząc do przerwy 2:1. Bramki zdobyli: Nowak 3 i Górecki 1, dla Wieczystej — Koba z

Turniej piłkarski w Cieszynie z okazji 35-cio lecia TS Piast

Cieszyn (tel. wł.) W Cieszynie odbył się dwudniowy turniej piłkarski z okazji jubileuszu 35-lecia istnienia TS Piast Cieszyn.

W turnieju wzięły udział drużyny Polonii karwińskiej, SK Czeski Cieszyn Podgórze Kraków i drużyny jubilatów.

W pierwszym dniu spotkania Piast rozegrał mecz z Polonią karwińską wygrywając po dramatycznej walce 3:2. Do przerwy prowadziła Polonia 2:0. Bramki dla Piasta strzelił Południak Gajger i f.anski dla Polonii Kucharczyk i Kul-danek. Sędziował Czech Fiza.

W drugim meczu SK Czeski Cieszyn pokonał Podgórze 3:2 (1:2).

Polacy ponieśli niezbyt zasłużoną porażkę. Bramki dla Czechów strzelił: Lanc, Mał i Stefek, dla Podgórza Fiedon Ligenza. Krakowianie nie wyszkali rzutu karnego Sędziował ob. Piloci z Dzie-dzi.

Cieszyn (tel. wł.) W drugim dniu turnieju piłkarskiego, Piast uzyskał wynik remisowy z czołowym klubem krakowskim Podgórze 3:3 (3:1).

Do przerwy dużą przewagę posiadali gospodarze zarówno w akcjach podbramkowych, jak i w polu, co zresztą uwidocznił trzema strzelonymi bramkami przez Południka i Dajgera.

Po przerwie gra wyrównuje się, przy czym drużynie krakowskiej w bardzo szczęśliwy zresztą sposób udaje się zdo-byc wyrównanie, jedna bowiem bramka padła z rzutu karnego, druga zaś była samobójcza. Według przebiegu gry Piast powinien był odnieść zwycięstwo różnicą przynajmniej dwóch bramek.

W drugim dniu drużyna czeska SK Cieszyn odniosła niezasłużone zwycięstwo nad Polonią z Karwiny 4:2 (2:1).

Czesi zareprezentowali się jako zespół wyrównany, wartość ich jednak polegała tylko na indywidualnych przebojach.

RKS Naprzód Janów — Rymer 2:0 (2:0)

Janów. W ub. niedzielę odbył się w Janowie jedyny mecz o mistrz. Śl. kl. A pomiędzy Naprzodem z Janowa a Rymerem. Mecz miał decydujące znaczenie dla Rymera gdyż w razie zwycięstwa zapewniał mu tytuł mistrza grupy I-szej.

Od 10 min Rymer grał w dziesiątkę na skutek kontuzji Marczaka.

Spotkanie toczyło się w anormalnych warunkach terenowych na skutek ulewanego deszczu sędzia przerwał grę na 30 min przed końcem meczu.

Dwie bramki dla Naprzodu strzelił Jabłoński i Dronia.

Mecz, jak wiadomo, był powtórzeniem spotkania z roku ubiegłego, w którym wygrał Naprzód 5:4.

o swoja publiczność. Świadczy o tym wiadomość, iż ligowy klub Elfsborg urządził w bezpośrednim sąsiedztwie swego boiska dzieciniec. Specjalnie zaangażowane ochraniarki będą się opiekowały dziećmi oddanymi na dzieciniec przez rodziców udających się na zawody sportowe odbywane na boisku klubu Elfsborg.

Anglia

Mistrzostwa Anglii zostały jak wiadomo najwcześniej ukończone w Europie 31 sierpnia rozpoczyna się już mistrzostwa na rok następny (rozgrywki o mistrzostwo Anglii odbywają się systemem jesiennie-wiosennym i kluby grają przez całą zimę).

Tymczasem kluby tego kraju jeżdżą po kontynencie, odpoczywają i szukają talentów zagranicznych których mogłyby skaperować dla siebie.

Użytkiwane przez angielskie drużyny wyniki brane są na serio tylko na kontynencie europejskim. W kraju nikt nie przejmuje się ani zwycięstwami ani porażkami.

Obecnie uwagę skierowano na sprawy organizacyjne. Z jednej strony związek ustalił że gracz biorący udział w reprezentacji otrzymuje 25 funtów.

Z drugiej strony charakterystyczną jest kampania prowadzona przeciwko istniejącemu w Anglii totalitarowi piłkarskiemu. Przeciwnicy totka zwracają uwagę, iż przede wszystkim młodzież przez grywa duże sumy, co może wpłynąć ujemnie na słabsze charaktery. Problem ten rozstrzygnie walne zgromadzenie związku piłkarskiego.

Warto dodać, że w czasie, kiedy w Londynie piłkarze odpoczywają, w najlepsze odbywają się rozgrywki w hokeja na lodzie w wspaniałym stadionie Wembley Pool. Z uwagi na duże zainteresowanie publiczności rozgrywki mają trwać aż do sierpnia. Ostatnio znana drużyna Wembley Lions pokonała Brighton Tigers w stosunku 6:4.

Włochy

Finałowe rozgrywki czterech najlepszych drużyn północy i czterech mistrzów Włoch północnych o tytuł mistrza tego kraju dobiegają już do końca.

W ostatnim tygodniu mieliśmy do zanotowania dwie wielkie niespodzianki, z których jedna może mieć katastrofalne następstwa dla pewnego niemal dotąd faworyta rozgrywek FC Torino. Drużyna ta poniosła dość niespodziewaną jakkolwiek zasłużoną porażkę z Internationalem z Mediolanu 2:6.

Porażka ta utworzyła Torino drogę do zdobycia tytułu mistrzowskiego Juventusowi który ponadto umocnił się na pozycji lidera wygrywając z FC Milano 3:1.

Sprawa nie jest jednak ostatecznie zakończona i pretendentami na mistrza

pozostały nadal (aczkolwiek z mniejszymi już szansami) prócz Juventusowi także FC Milano Internazionale (Mediolan), FC Torino i Napoli.

Wszystkie wyżej wymienione kluby dzieli minimalna różnica punktów lub czasem nawet lepszy stosunek bramek.

Charakterystyczną cechą tegorocznych rozgrywek finałowych jest b. słaba forma drużyn Włoch południowych.

Czechosłowacja

W ubiegłym tygodniu odbył się w Pradze rewanżowy mecz o tytuł mistrza Czechosłowacji na rok bieżący pomiędzy odwiecznymi rywalami Slavia i Sparta.

W pierwszym spotkaniu zwyciężyła jak wiadomo Sparta 4:2. Rewanżowe spotkanie zakończyło się bezapelacyjnym zwycięstwem Sparty 5:0 (2:0) która tym samym zdobyła mistrzowski tytuł. dokończenie nastąpi

WARTA ZAWIERCIE — RKS CZARNI SOSNOWIEC 4:2 (1:2)

Po pięknej i emocjonującej grze zawierciańska Warta pokonała zdecydowanie A-klasowy zespół z Zagłębia 4:2 (1:2). Bramki dla gospodarzy uzyskali Gwóźdź dwie, Migalski i Bernard po jednej. Na wyróżnienie u zwycięzców zasługują cała piątka ataku.

WARTA POCZTOWY KS 4:3 (2:2)

W drugim dniu turnieju grająca w osłabionym składzie Warta i tym razem pokonała katowicki zespół KS Pocztowy 4:3 (2:2).

Na gospodarzach znać było przemęczenie grą z dnia poprzedniego.

RKS RUCH RADZIONKÓW — RKS WYWOLENIE MICHAŁKOWICE 3:2 (2:2)

Radzionków. Po ładnej i na wysokim poziomie stojącej grze, drużyna gospodarzy zdołała uzyskać zwycięstwo nad A-klasowym zespołem. Bramkami podzieliła się środkowa trójka ataku.

ŁAZISKI KS — RKS WISLA (Brzezinka) 2:1 (2:0)

Łaziska. W meczu towarzyskim znajdujący się w dobrej formie zespół Łazisk odniósł zasłużone zwycięstwo nad Wisłą, która dopiero po przerwie miała dużo z gry.

Mieko (Cr.) uzyskuje doskonały wynik w chodzie na 10 km.

Polski Hardmo w Krakowie?

Kraków (tel.) W ramach wewnętrznych zawodów lekkoatletycznych Cracovii, które odbyły się w sobotę na stadionie miejskim, znany przedwojenny zawodnik tego klubu Mieko uzyskał doskonały czas w niepopularnej i niezwykłej konkurencji, w chodzie na 10 km. Czas Mieka, który szedł sam, wyniósł 48.15, podczas gdy przedwojenny rekord Polski należący do Lisa wyniósł 47.15.

Mieko uzyskał czas znacznie lepszy od wyniku osiągniętego na ostatnich eliminacjach w Warszawie. Zawodnik Cracovii, który w chwili obecnej pilnie trenuje w najbliższej przyszłości ma za

miar zaatakować rekord Polski Lisa. Przystuszczać należy, że PZLA zwróci uwagę na zawodnika tego, tym bardziej, że konkurencja chodu na 10 km. przewidziana jest na mistrzostwach Europy w Oslo.

Dalsze wyniki osiągnięte na tych zawodach były następujące: 100 m: Słomski (AZS) 11.5 — 200 m: Wawrzykiewicz (Cracovia) 23.8 sek., 1500 m: Rzućdziło (AZS) 4.40 — 3000 m: Jastrzębski (Cracovia) 9.28.9 — 110 m płotki: Drużbiak (AZS) 18.6 — skok wzwyż: Dregiewicz (Cracovia) 165 cm, skok w dal: Dudek (Cracovia) 573 cm, kula: Monikowski (AZS) — 11.94

Włoch Bresci triumfuje na skróconej trasie wyścigu Tour de France zakończony

Paryż. Tegoroczny „Tour de France” przeprowadzony został na skróconej trasie, zamiast tradycyjnych 4583 km długości tegorocznej trasy wynosiła tylko 1300 km i prowadziła z Bordeaux do Grenoble.

Na skrócenie trasy wpłynęło wiele powodów takich jak brak odpowiedniego sprzętu, brak pieniędzy na organizację, oraz mała ilość zgłoszeń zawodników.

„Tour de France” w roku bież. było raczej tylko przygotowaniem do przyszłorocznej imprezy, która odbędzie się już w rozmiarach przedwojennych.

W wyścigu tegorocznym triumfował Włoch, który odniósł zwycięstwo indywidualne i drużynowe.

Zwycięcą indywidualnym był Włoch Bresci, który już w drugim etapie wysunął się na czoło. Drugie miejsce zajął triumfator z pierwszego etapu rodak Bresciego Bertocchi.

Na starcie w tegorocznym wyścigu zabrakło znanych przedwojennych gwiazd. Wg zdania fachowców tak Bresci, jak i Bertocchi są doskonałymi kolarzami a także w najsilniejszej obsadzie potrafiliby swój sukces powtórzyć.